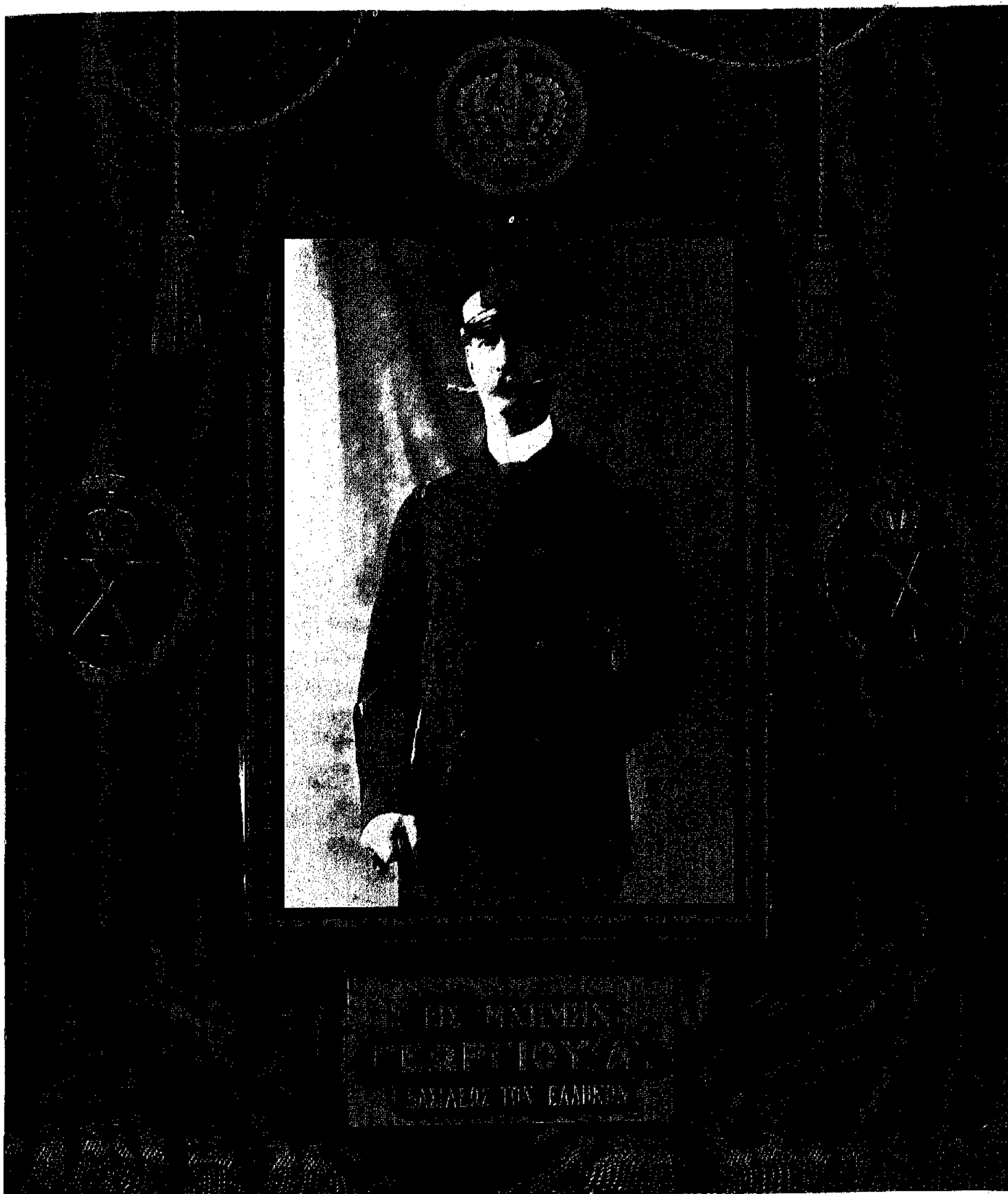

ΕΚΤΑΚΤΟΝ
ΤΕΥΧΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1913

SPECIAL
NUMBER
APRIL 1913

SPECIAL NUMBER
 APRIL
 1913

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
 ΑΠΡΙΛΙΟΣ
 1913

ΠΡΑΞΟΡΕΙΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΓΓΛΟΝΙΚΗΣ Κ. ΜΠΕΛΛΑ

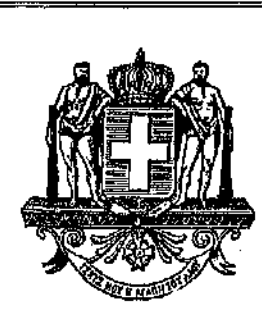
ΠΕΡΑ ΑΙΝΑΛΗ ΤΕΣΣΕΡΕ

ΕΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
 ΟΛΓΑ ΕΙΣ ΝΕΑΡΑΝ
 ΗΛΙΚΙΑΝ
 An Early Photograph of
 H. M. Queen Olga.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΟΣ
 King George on Horseback.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΕΙΣ ΝΕΑΡΑΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
 An Early Photograph of
 H. M. King George.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΙΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ
 From the Life of King George at Salonica.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ
KING GEORGE WITH HIS BROTHER THE LATE KING OF DENMARK

«Αναβαίνω τῷ Θρόνῳ, οὔτε δεξιότητα, οὔτε νόον δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς, προσόντα τὰ ἅποια οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἠδύνασθε ἐκ τῆς ἡλικίας μου. Ἄλλ' ἕμεις φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εὐλικρινή μετὰ βασιλείας πιστεύω εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτέσῃ τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν ν' ἀφιερῶσθε τὴν ζωὴν μου ἀμπάσαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.»

Δόξαι μου ἢ ἀγάπῃ τῶν λαῶν
Γεωργίου

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΩΣ ΔΑΝΟΣ ΠΡΙΝΚΨ ΤῸ 1862
KING GEORGE AS THE PRINCE OF DENMARK IN 1862

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑ ΔΑΝΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤῸ 1864
KING GEORGE OF GREECE WITH DANISH ATTENDANTS IN 1864

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συνεστραμμένον ὑπὸ ἐδῶνης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀγγέλλει εἰς τὸν λαόν τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ δημοφιλεστάτου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'.

Καλοῦργοι χεῖρες παραρρήτων ἐδολοφόνησαν σήμερον ἐν Θεσσαλονικῇ τὸν Βασιλέα, βυθίσαντι εἰς βαθύτατον πένητος ἑλκλήτρον τὸ ἔθνος, ἐν ἡμέραις ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν πανελληνίων πύλων.

Ἡ δολοφονικὴ ἐπιθεσις ἐγένετο περὶ ἕραν ὄην μ.μ. τῆς ἡμέρας ἐν περιπέτῃ διὰ περιστροφῆς.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέπνευσε μετὰ ἡμισίαν ὥραν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐθιγα τὸ ἐδῶνην ἀγγελμα εἰς τὴν Α. Μ., τὸν νέον Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1913.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΛΒΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Α. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ,
ΒΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ, ΙΩ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Α. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ,
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΤΡΑΓΟΣ.

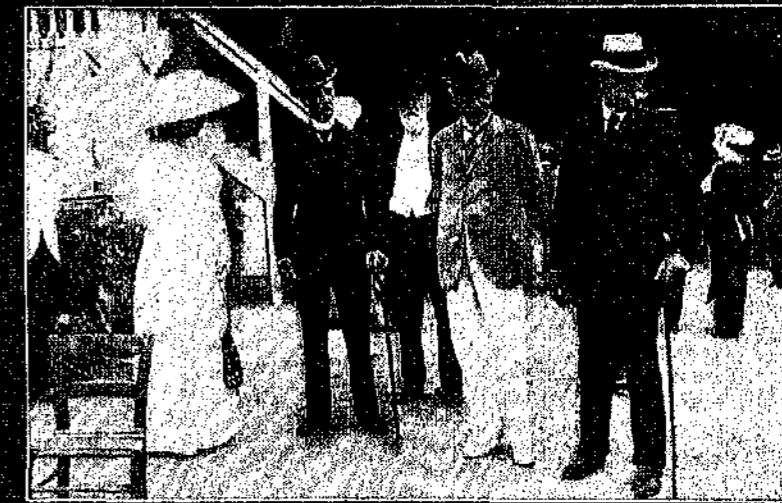
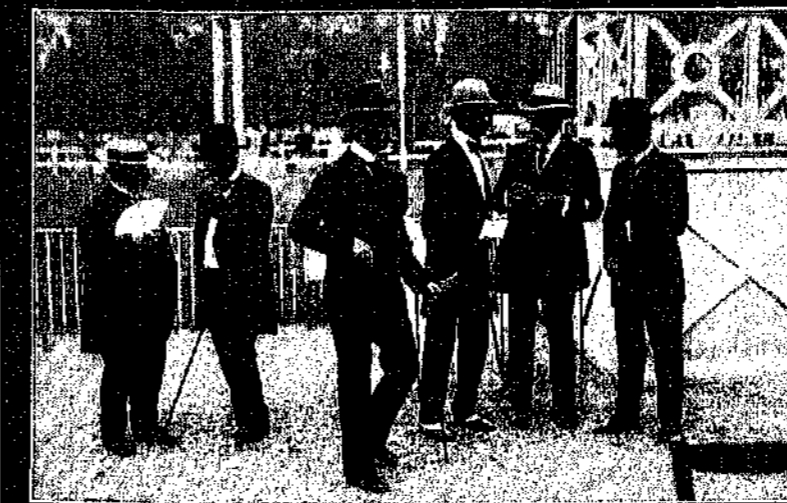
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΙΝ ΠΕΡΙΒΟΛΗΝ
King George in Civilian Attire.

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΙΑ ἀπὸ τῶν ἐδῶμας Του ἀνίστατο εἰς τὴν ἀπογοῆν καὶ εἰς μάλλον ἀβλαβεῖς, καὶ τῆς μάλλον ἀπὸ εὐπειθείας.

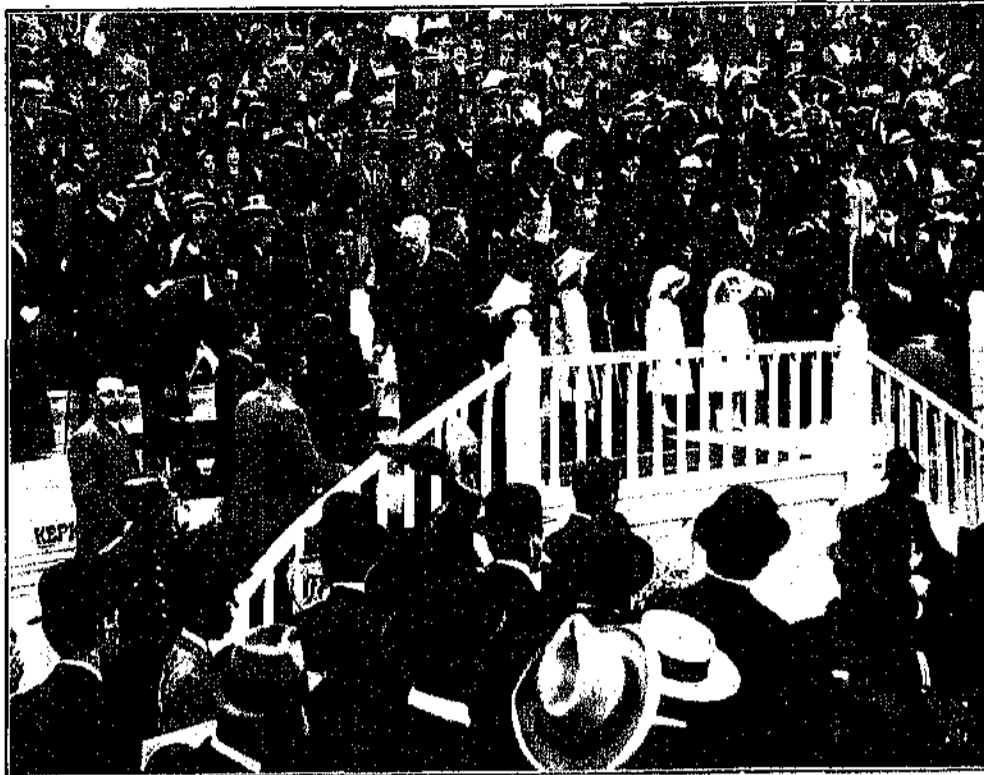
Στρατιώτης τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πρῶμα ἦτο ὁ μετριοπαθέστερος καὶ ὁ ἀληθέστερος τῶν πολιτῶν εἰς τὴν καθήμενὴν ζωὴν Του.

Ἐκ τῶν ταπεινῶν ἐν Ἀθήναις περικλιθήσας Του ἦτο ὁ λιγυρὸς ἐξοικατιστὴς τοῦ Ναυτικού μὲ τὴν συνήθη μικρὴν στολὴν ναύαρχου. Ἄλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν ἐγνώριζε περισσότερο ὅτι τὴν ἡμετέραν περιβολὴν σοῦ φιλοκάλου. Τὴν πρὸς τὴν ἀπλήρη ἀγάπην τοῦ ἀελοῦς Μονάρχου ἐμαυτοῦ οἱ ἄλλοι προνομιούχοι, οἵτινες ἀπέλειπον τὸν κόλον τῶν σχεσῶν Του. Ἡ ἀπλήτης τὴν τρέφει καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον τοῦ ἔθους Του εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ἴσως εἰς τὴν προκείμεσαν ἴσον καὶ εἰς τὰς τακτικὰς ἀποδημίας Του, τοῖς ἐξοστῶλαις τὴν τίτλον τοῦ Δημιουργοῦ Βασιλέως. Καὶ, πρῶμα ἀπομαρτήρητον, κατέστρεψεν ἔν τῷ ἡμέτερον περισσότερο τοῦ τίτλου τοῦ Πολίτου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΑΙΧ-ΛΕΣ-ΒΑΙΝΣ
Characteristic Pictures from King George's Life at Aix-les-Bains.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ.—King George at the Olympic Games.

Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Ο ΙΔΙΟΣ δὲν ἐπέδιδετο εἰς καμμίαν ἰδιαιτέραν ἀθλητικὴν φύσει ἀνασχολήσιν. Ἦγάπα ἐν τούτοις τὴν ἰσπανίαν, εἰς τὴν ὅποιον διεκρίνετο πάντοτε.

Ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως ἦτο φανατικὸς φίλος καὶ προστάτης τοῦ ἀθλητισμοῦ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τελευταίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εὐργάστη ἦσαν ὀλίγοι.

— Κἀμετε τοὺς ἀγῶνας, εἶπε, καὶ θὰ σὰς φέρω ἕνα Βασιλέα.

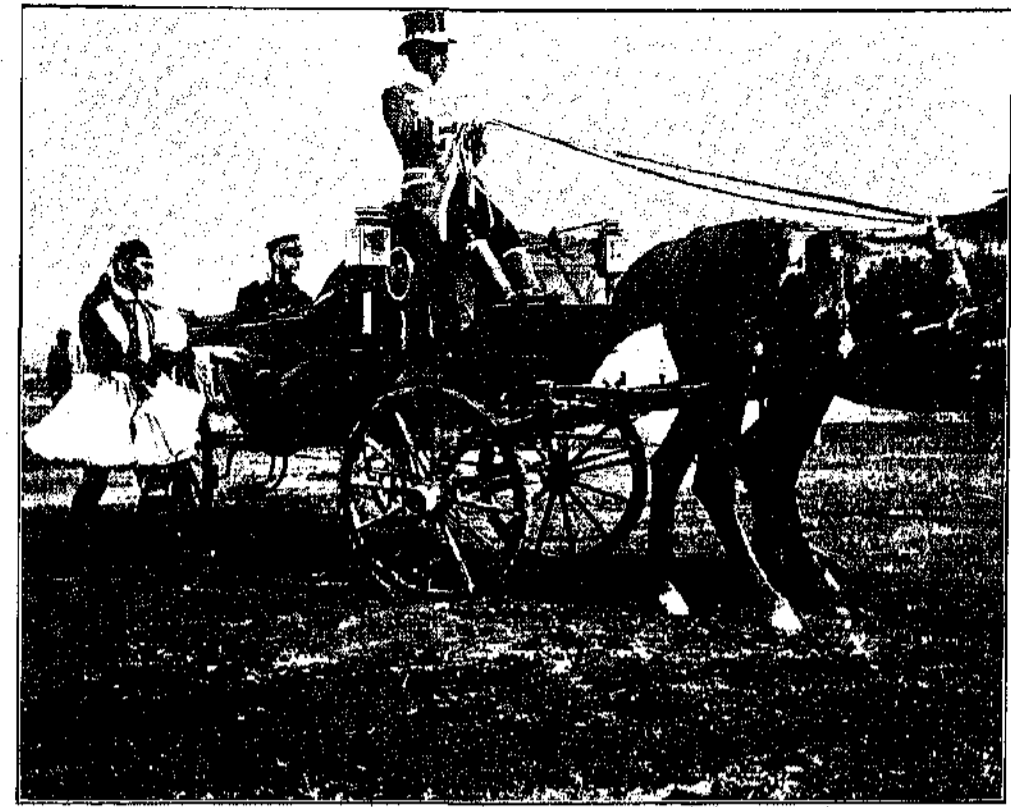
Καὶ πράγματι, ἔφερε τὸν Ἐδουάρδον καὶ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ἀγγλίας.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΤΟΥ

Τὸ Παλαιὸν Φάληρον καὶ οἱ λόφοι τοῦ Γουδῆ ἦσαν τὰ ἀγαπημένα του μέρη, τὰ ὅποια ἐπισκέπτετο συχνότατα μετὰ ἀμαξῶν, ἢν ἐπιστάμα ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα.

Ἐκεῖ καθήρχετο καὶ ἐπ' ἀριστὴν ὥραν περιεπλανᾶτο εἰς τοὺς βράχους μόνος ἢ μετὰ πάντοτε ὀλιγομελῆ συντροφίαν του, ἀναγνάν τὸν λεπτὸν καὶ ἀρωματώδη ἀέρα τῆς Ἀστικῆς, εἰς τὸν ὅποιον συνήθως ἀπέδιδε τὴν σωματικὴν του εὐρωστίαν.

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΕΦ' ΑΜΑΞΗΣ

KING GEORGE DRIVING

Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

ΔΙΑ τὴν Βασιλισσάν Του, τὰ τέκνα Του, τὰς νόμφας Του, καὶ τὰ τέκνα τινῶν ἢ φιλόστοργος καρδία τοῦ ἀγαθοῦ Μονάρχου εἶχε θησαυροὺς ἀγάπης.

Αἱ εὐτυχέστεραι στιγμαὶ τοῦ βίου Του ἦσαν ἐκεῖναι τὰς ὅποιας διήρχετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης Του οἰκογενείας εὐτυχὸς σύζυγος, γονεὺς καὶ παππὸς, υπερήφανος διὰ τὰ παιδιὰ Του, τὰ ὅποια τὸν ἐλάτρευον.

Τὸ καλοκαίρι τῆς Δεκαλείας καὶ τοῦ Μὲν Ρεπέ τῆς Κερκύρας ἦτο διὰ τὸν Πατρισταρτικὸν Μονάρχον μίαν εὐκαιρίαν πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀθιοτέρων τέρψεων τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς.

Ἐκεῖ ὁ Γεώργιος Α' δὲν ἦτο Βασιλεὺς. Ἦτο ἡ κεφαλὴ τῆς εὐτυχιστέρας Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΔΕΕΔΙΝΑ—The King at Deedin

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ στοργὴν ἔφερε πρὸς τὸ παλαιὸν καὶ ἐν πολλοῖς ἐνομήσιν τῶν Ἀθηνῶν Ἀνάκτορόν του.

«Αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι μου», εἶλεγε. Τὸ Τακί, καὶ τὸ θαυμάσιον «Μὲν Ρεπέ» τῆς Κερκύρας ἦσαν πολὺ ἐξοχικὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, τὸν ἀγαπῶν τὴν ζωὴν τῆς πόλεως.

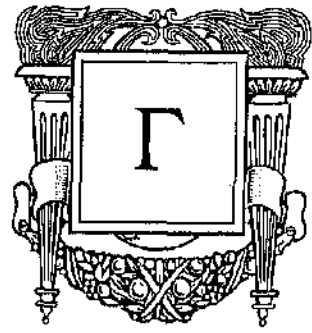
Τὸ Ἀνάκτορον τῶν Ἀθηνῶν εἶχε ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα, ὡς εὐρισκόμενον εἰς τὴν καρδίαν τῆς πρωτεύουσας. Καὶ πολλὰ κατὰ τὰ ὥρα καλοκαιρινὰ βράδια, ὅταν ἡ Πλατεία τοῦ Συνάγματος ἐπλημμύριζεν ἀπὸ φῶς καὶ ἠχοῦ, εἰς ἐν παράθυρον τοῦ ἑνὸς πατώματος θὰ ἤδύνατο κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὸν Ἀνακτα, παρακολουθῶντα μετὰ καλοκάγαθον μαιδιάμα τὰς φαιδράς πανηγύδας τῶν Ἀθηναίων.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

THE ROYAL PALACE IN ATHENS

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ δ' Α', γεννήθη εν Κοπεγχάγη εις τὰ 1845, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Κατὰ ἐν ἔτος μεγαλειτέρα του εἶναι ἡ ἐπίσημα αὐτοῦ βασιλικὴ ἀδελφὴ τῆς Ἀγγλίας, καὶ κατὰ δύο ἡ ἀποθανόντων πέρυσιν ἀδελφός του Φρειδερίκος τῆς Δανίας.

Ἡ οἰκογένειά του, κλάδος τοῦ οἴκου Slesvig-Holstein-Sonderburg-Glueckshourg, φέρει τὸ ὄνομα τῶν Oldenbourg. Μετὰ τὰς πρώτας του σπουδὰς κατετάχθη εἰς τὸ ναυτικὸν μέτῳ βαθμῶν δοκίμου, τοιοῦτος δὲ διετέλεσε μέχρι τῆς ἡμέρας κατ' ἦν ἡ Β'. Ἐθνικῆ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Βασιλέα τὴν 18 Μαρτίου 1883. Τὴν 24 Μαρτίου τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, ἐκ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπέλεξε καὶ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τῶν ναυάρχων Κωνσταντίνου Κανάρη, τὸν Θρασόπουλον Ζαΐμην καὶ τὸν Δημήτριον Γρέβαν καὶ συνοδευομένη ἀπὸ τῶ ἐπιτελεῖον, ἀπήγαγον εἰς Κοπεγχάγην.

Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἦτο τότε ὁ Πάππος τοῦ Γεωργίου Φρειδερίκος Ζ', ὃν ἀποθάνοντα τῷ 1863, τὴν 15 Νοεμβρίου διεδέχθη ὁ Χρῆστιανὸς Θ'. Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ὁ λαὸς τῆς Δανίας ὑπεδέχθησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀποστολὴν ἐγκαρδίως, ὡς μαρτυρεῖ ἡ κατωτέρω περιγραφὴ ἐνὸς φύλλου τῆς Κοπεγχάγης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης:

«Ἰδοὺ, τέλει, ἐβόσαν οἱ Ἕλληες. Ὅσοις μεγαλοπρεπῆς γέρον ὁ ναύαρχος Κανάρης! Ὅσοιον ὠραῖον μέγαρον γηραιῶν αὐτοῦ! Ἰδοὺ ὁ περιφρῆμος πυρπολητὴς τῶν Ψαρῶν, ὁ τελευταῖος ἐπιπέλας πρόμαχος τοῦ 1821... Μὲ τὴν ἀλήθειαν, ἡ κόμης τοῦ Νορδενσπίλδου θὰ φρικιάσῃ κατ' ἦν ἡμέραν ὁ ἦρος τῆς Ἑρεσσού, τῆς Χίου καὶ τῆς Σάμου θὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν βασιλέα Φρειδερίκον, τὸν ἀπύγονον Χριστιανὸν τοῦ Δ'.»

Ὁ Βασιλεὺς Φρειδερίκος ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν εὐγενέστατα. Ἔβασαν ἐπὶ τὰς διατάγας τῆς διακεκριμένου λοχαγῶν τῆς Σιματσουλακῆς, τὸν κ. Kjar, παρεχόμενος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀποτελοῦντων αὐτῆς βασιλικὰ ἐγκλήματα καὶ εἰσοδὸν ἐλευθέρων εἰς τὰ θέατρα, τὰ μουσεῖα κλπ.

Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἡ ἐπιτροπὴ προσεβλήθη εἰς γεῦμα παρὰ τῷ Βασιλεὶ Φρειδερίκῳ.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδέχθη τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα τὴν 23 Μαΐου (6 Ἰουνίου κ. ἡ.).

Μετὰ ἕνδεκα ἡμέρας ὁ Βασιλεὺς ἐκηρύχθη ἐνήλικος καὶ κατέβη εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν 18 Ὀκτωβρίου, γενόμενος δευτὸς ἐν φρενίτιδι ἐθνουσιασμοῦ.

Ἡ πρώτη μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καθόδον του ἱστορικῆς ἡμέρας τοῦ Γεωργίου Α' ἦτο ἡ 28 Μαΐου 1865, ὅτε ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Πρώτης Συνόδου τῆς Πρώτης Περιόδου τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1867 ὁ Γεώργιος Α' ἐνυμφεῖθ ἐν Πατρῶν πολι τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Ὀλγαν Κωνσταντινίδεαν, θυ-

γατέρα τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Τσάρου Νικολάου Α', αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου ἑασις τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1829 διὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπέβαλεν εἰς τὴν Πύλῃν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 21 Ἰουλίου 1868 ἐγενήσατο ἐν Ἀθήναις ὁ Διαδόχος καὶ νῦν Βασιλεὺς Κωνσταντίνος.

Τὴν 12 Ἰουνίου 1869 ἐγενήσατο ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ἐν Κερκύρῃ.

Τὴν 18 Αὐγούστου 1870 ἐγενήθη ἐν Κερκύρῃ ἡσάτως ἡ πρώτη κόρη τοῦ Βασιλικῶ ζεύγους, ἡ ἀγαπημένη τῆς Ἀλεξάνδρας, ἀποθνήσκουσα ἐν Ρωσίᾳ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1891.

Οἱ ἄλλοι Πρίγκηπες ἐγενήθησαν κατὰ σειρὰν:

Ὁ Νικόλαος τὴν 9 Ἰανουαρίου 1872 ἐν Κερκύρῃ.

Ἡ Μαρία τὴν 20 Φεβρουαρίου 1876, ἡσάτως ἐν Κερκύρῃ.

Ὁ Ἀνδρέας ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1882.

Ὁ Χριστόφορος ἐν Πετρούπολει τὴν 29 Ἰουλίου 1888.

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦ 1866-1869, τὰ Αὐραωνικά τοῦ 1871, ὁ Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1877, ἡ ἐπανάστασις τῆς Θεσσαλίας τοῦ 1878, ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ 1881, ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ 1885, ὁ ἀποκλεισμός τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν στόλων τῶν Δυνάμεων εἰς τὰ 1886, ἡ μετὰ δεκαετιῶν μετὰ Κρητικῆς ἐπανάστασις τοῦ 1896, ὁ πόλεμος τοῦ 1897, ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1909, ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος εἰς τὰ 1910, καὶ ὁ πόλεμος τοῦ 1912 ἀναιμοῦσι τὰς μεγαλειτέρας ἡμερομηνίας εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τοῦ Γεωργίου Α'.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς πεντηκονταετοῦς Βασιλείας του ὁ Ἑλλὰς συνεχῶς ἠδύθη, ἀποκτήσασα τὰς ἰσχύας καὶ τὴν Κρήτην.

Ὁ νικηφόρος μας πόλεμος, ὁ ἀρχαίμενος τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1912, ἐξέκαλυψε.

Ὁ Γεώργιος Α' εἶδε πρὶν ἀποθῆναι ἐλευθέρων τὸ Ἀρχιεπίσκοπον, ἐλευθέρων καὶ Ἑλληνικὴν τὴν Θεσσαλονίκην, ἐλευθέρων καὶ Ἑλληνικὰ τὰ Ἰωάννινα.

Ἀπέθανε Μονάρχης εὐτυχῆς, ὅπως καὶ ἔζησεν.

Ἡ ζωὴ του συνετέθη μὲ μίαν ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρας περιόδους τῆς νεωτέρας ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ὁ θάνατός του ἐπισφράγισεν ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεφάλαια τοῦ βίου τοῦ Ἕθνους.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Γεωργίου Α' ἡ Ἑλλὰς, ἐκ μικρῶν ἀρξάμενη, ἐμεγαλύνθη, ἐκραταιώθη καὶ κατέστη Κράτος, οὐτινος ἡ φωνὴ καὶ ἡ γνῶμη ἤρχισαν νὰ λαμβάνονται ἐπ' ὅσῃ ἀπὸ τοῦς ἰσχυροῦς τῆς Εὐρώπης. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰργάσθη διὰ τὸ Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον.

Ἡ ζωὴ του ὅλη ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινῆς Πατρίδος μας. Δείγμα μέγιστον τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης του ὑπῆρξεν ὁ θάνατός του, τὸν ὅποιον θρηνεῖ ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας, οὐτινος τοῦς πόθους, τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικὰ ἐπὶ ἡμῖν ἀίωνα ἐνυμνῶμεν ἢ φρασιτογραφία τοῦ Μεγάλου Μάρτυρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

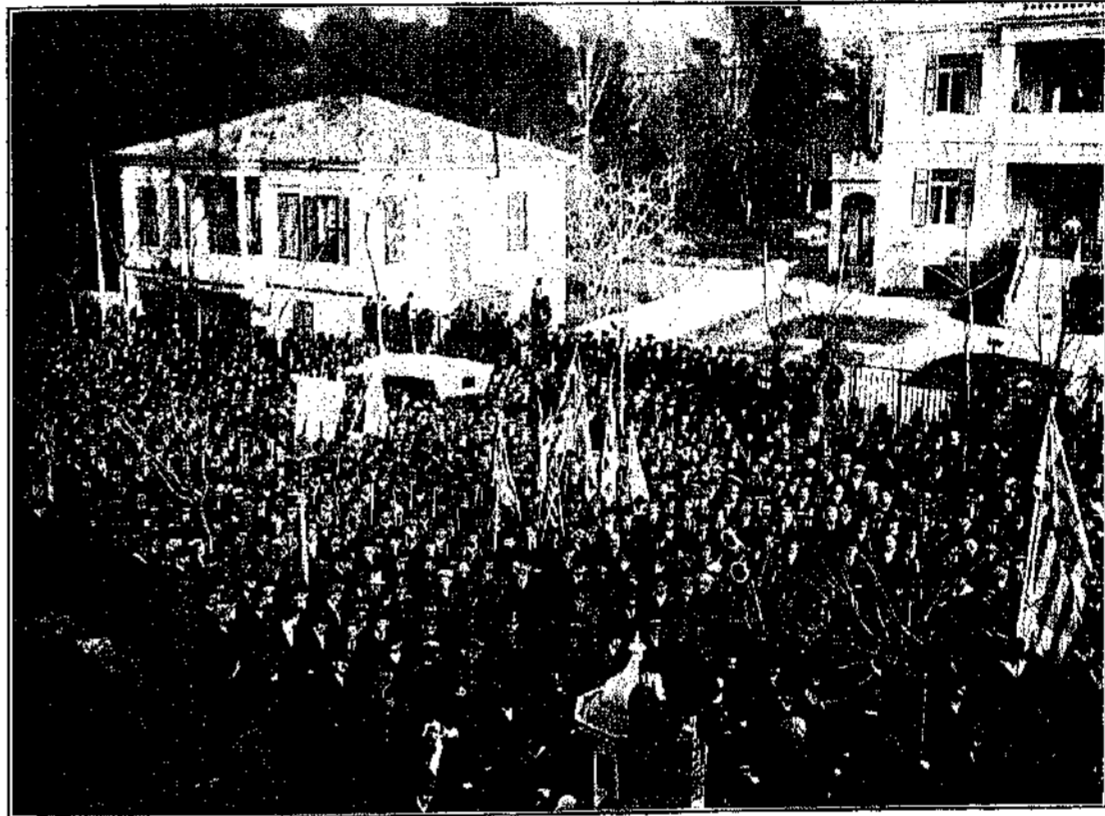
KING GEORGE AND QUEEN OLGA
AT
SALONICA

ΗΜΕΡΑ ΦΕΛΑΜΒΟΥ ΑΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.—Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 A DAY OF TRIUMPH FOR KING GEORGE.—HIS ENTRANCE INTO SALONICA

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΧΗΝ
 ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

THE LIFE
 OF KING GEORGE
 IN SALONICA

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΙΔΟΥ πώς ή επίσημος έκθεσις ἀφηγείται τὴν δολοφονίαν τοῦ Γεωργίου Α'. Τὴν πρωίαν τῆς Τρίτης, 5)18 Μαρτίου, ὁ Βασιλεὺς εἶχε δεχθῆ ἐν τοῖς Ἀνακτορίοις τὸν Μοίραρχον κ. Γκόρπεν μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Γερμανικοῦ θωρηκτοῦ «Goebe», ναυλογοῦντος εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης.

Τὴν μεσημέριον ὁ Βασιλεὺς ἐπρογευμάτισε μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Σιδηροδρόμων Μακεδονίας κ. Διαμαντίδου.

Ὁ κ. Διαμαντίδης ἀφηγείτο κατόπιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο φαιδρότατος καὶ ἡμιληκὴς καὶ ἔλην τὴν διάρκειαν τοῦ προγεύματος. Ἦτο αἰσιδοξος καὶ ὠμίλει μὲ θέρμην καὶ ὑπερφανείαν διὰ τὴν μεγαθυρομένην Ἑλλάδα, ἐκφρασαίς πολλὰς αἰσιδοξίας περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τὸ ὅποσον προέβλεπεν εὐρύτατον καὶ ἐνδοξον. Ὁ Βασιλεὺς ἔδειξεν ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μαλεσιωμένην ἔνωσιν τῶν σιδηροδρόμων μας, συστάσας μάλιστα καὶ ταχυτάτην ἐργασίαν πρὸς περάτωσιν αὐτῆς.

Ἀλόγου γενομένου περὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ Μεγαλειότατος ἐξεδήλωσεν εἰς τὸν κ. Διαμαντίδην τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καὶ τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ὅα ἐπεδίωκεν νὰ τὴν ἐξωραίσῃ καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ ἐντελὴς Ἑυρωπαϊκὴν.

Ὁ Βασιλεὺς ἀναμνήσθη ἐπίσης, κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τὸν κ. Διαμαντίδην, καὶ τῶν ναυμαχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου, προσθέσας μετ' ὑπερφανείας:

— Ἐγὼ ἔπρεπε κατὰ τὰς ναυμαχίας τοῦ στόλου μας νὰ εὐρισκώμην ἐπὶ τῆς γαβύρας τοῦ ἡθέρωρα. Δὲν ὅα ὑπῆρχε δι' ἐμὲ εὐτυχιστέρα στιγμή, διότι ἔζησα ἀπὸ μικρὸ παιδί εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ κ. Διαμαντίδης, ἀπακτῶν τότε πρὸς τὸν Βασιλέα, εἶπε:

— Σὺς θαυμάζομεν, Μεγαλειότατε, διὰ τὸ προσωπικὸν θῆρος Σίας, ἀλλὰ Σὺς θέλομεν μακρὸν τῶν κινδύνων.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπήγγισε γελάων:

— Μὴ φοβῆσθε. Δὲν μεθίγουν ἔμένα αἱ σφαίραι.....

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Ἄναξ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Φραγκοῦδου, ἐξῆλθεν εἰς περίπατον. Ἡ Α. Μεγαλειότης, ὁμιλῶν εἰς τὸν ὑπασπιστὴν του, ἐξέφραξε τὴν μεγάλην του χαρὰν διὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἰωαννίνων, κλειστάς τις τολῆσας τὸν νέον θρίαμβον τῶν Ἑλληνικῶν ἔπλων.

Ἐαυτοχρόνως ἔλαγεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Γερμανικὸν πλοτεμικόν, καὶ ἐξέφραξεν ἐπὶ τούτῳ τὴν χαρὰν του, διότι θὰ εἶδετο οὕτως ἀφορμὴν νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ πολεμικοῦ Μεγάλου Δυναμίτου.

Ἡ αὐτὴ εὐδαίμοσις τοῦ Βασιλέως ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ μίαν ὥραν, ὅταν ἡ Α. Μ. ἤρχισεν νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τ' Ἀνακτορα.

Ὅταν διήρχετο πρὸ τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ἐγγύτατα τοῦ πλήθους τὸ ὅποσον περιεστράχθη τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν πρηνίζουσαν μουσικὴν, ἐπληρώσασεν, ἀνεμίχθη μετὰ τῶν πολιτῶν, ἤκουσε μουσικὴν καὶ, κατὰ τὴν δημοκρατικὴν του συνήθειαν, συνομιλήσας μετὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο ἐκεῖ.

Ἡ δολοφονία τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐγένετο εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἐξοχῆς καὶ Ἀγίας Τριάδος, καὶ ὅν χροῖνον ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ἀνάκτορον.

Ὁ δολοφόνος ἐκρόπητο εἰς τὴν γωνίαν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν αὐτῶν, ὅλιγα βήματα κατόπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς Ἀγίας Τριάδος. Μόλις ἡ Α. Μ. ἐπέβη πρὸς τὴν γωνίαν, ἐπρόβλεπεν ὁ δολοφόνος καὶ τὴν ἐπιπροβόλησε εἰς ἀπὸ ἀποστάσεως δύο βημάτων διὰ περιστρέφου, ἐκ τοῦ εἶδους τῶν Μαυροβουνιακῶν.

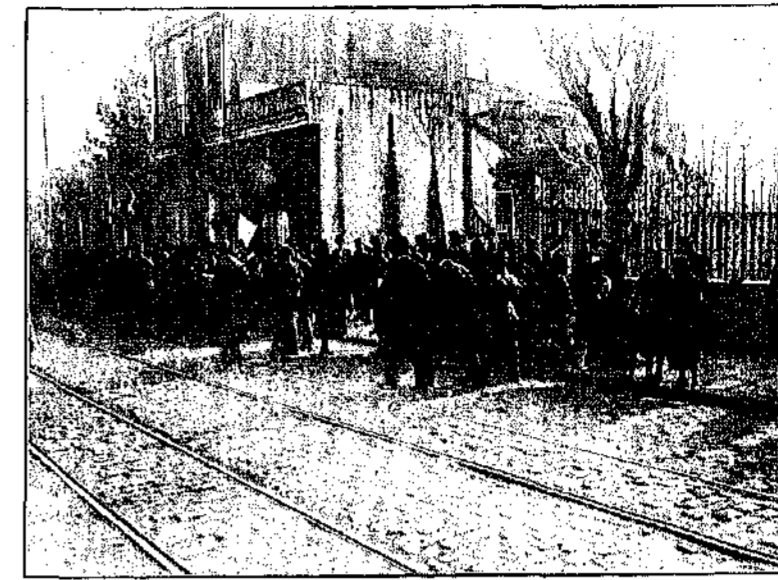
Μόλις ἔπασεν ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς, ὁ συνοδὸς τὸν Βασιλέα ὑπασπιστὴς ἐπειράθη νὰ ἐξγαγῆ τὸ περιστρόφον του. Ὅτε ὁ δολοφόνος ἔσυρε καὶ κατὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ, ἀλλὰ τὸ πολὺκρότον του ἔπαθεν ἀφλογιστῆν. Δύο Κρήτες χωροφύλακες, παρατυχόντες ἐκεῖ, ἔσπευσαν καὶ συνέλαβον τὸν δολοφόνον, μὴ ἀποπειρωθέντα οὐδεμίαν ἀντίστασιν, τῆ βοήθειᾳ ἐνδὸς λογίου καὶ ἐνδὸς στρατιώτου, διερχομένου καὶ αὐτῶν τυχαίως ἐκεῖθεν.

Μόλις ὁ ἀντιναυαρχατάρχης κ. Φραγκοῦδης ἀντελήφθη συλλαμβανόμενον τὸν δολοφόνον, ἐστράφη πρὸς τὸν Βασιλέα τὴν ὅποσον εἶχεν ἀφήσει μόνον, νομίσας ὅτι οὐδὲν ἔπαθον. Ἦν τῷ μεταξὺ ἑμῶς ἡ Α. Μ. ἔπιπτε λιπθόμενος παρὰ τὴν τράπεζαν γωνιαίου παντοπωλείου, τοῦ ὅποιο ὁ καταστηματοῦχος σπεύσας τὸν ἤμιανήγειρεν.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπρόφραξεν οὔτε λέξιν, καὶ μεταφέρθη εἰς τὸ Θεαγέτειον Νοσοκομεῖον, φερόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τεσσάρων στρατιωτῶν. Οὔτε σταγὼν αἵματος δὲν ἔπασεν ἐπὶ τοῦ πρόπου τῆς δολοφονίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔσφιγγε τὸ χέρι ἐνδὸς ἐκ τῶν κρατούντων αὐτὸν εἰς ἐνδοξὴν εὐγνωμοσύνης. Ἐπειτα ἐξέπνευσε χωρὶς νὰ ἐκαστησῆ λέξιν.

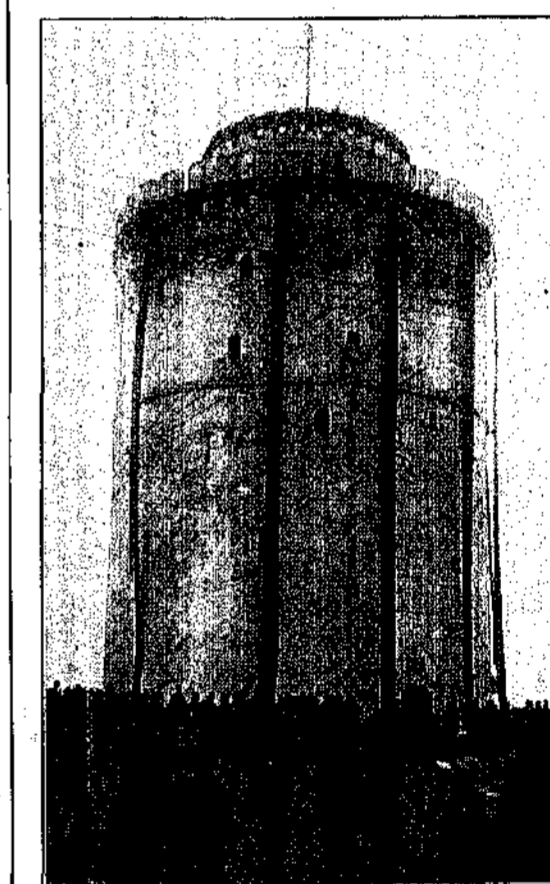
Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΕΧΘΙΝΑΣ
Assassin Schinas in Prison.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ Η ΠΑΡΟΔΟΣ ΕΞ ΗΣ ΕΞΗΛΘΕΝ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ
The Side Street from which the Assassin Emerged.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
The Spot on which the King Fell.

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΠΕΝΘΙΜΩΣ
ΔΙΑΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΣ
The Byzantine Tower of Salonica draped

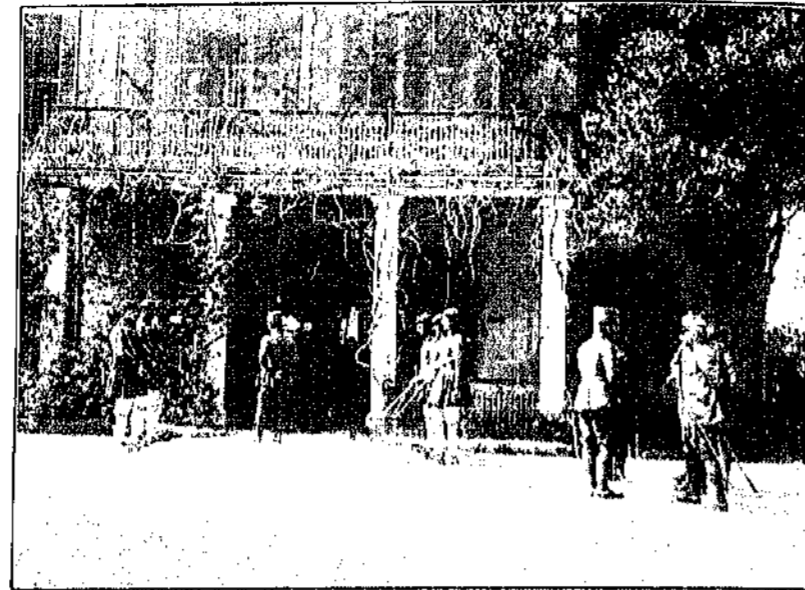
Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ

Αφ' ἑσού εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν πόλιν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόκτησις ἀπὸ τῶσαν ἐτῶν ἀποτελεῖ θερμότερον ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκάνειν τὴν ἐπισημὴν τὴν ζῶσιν τοῦ πρὸς τὴν νέαν κατάσταση τῶν πραγμάτων καὶ προσημέρησεν τελείως πρὸς αὐτὴν μὴ ἠκυμαστὴν θέλησιν καὶ ἐκινότητά.

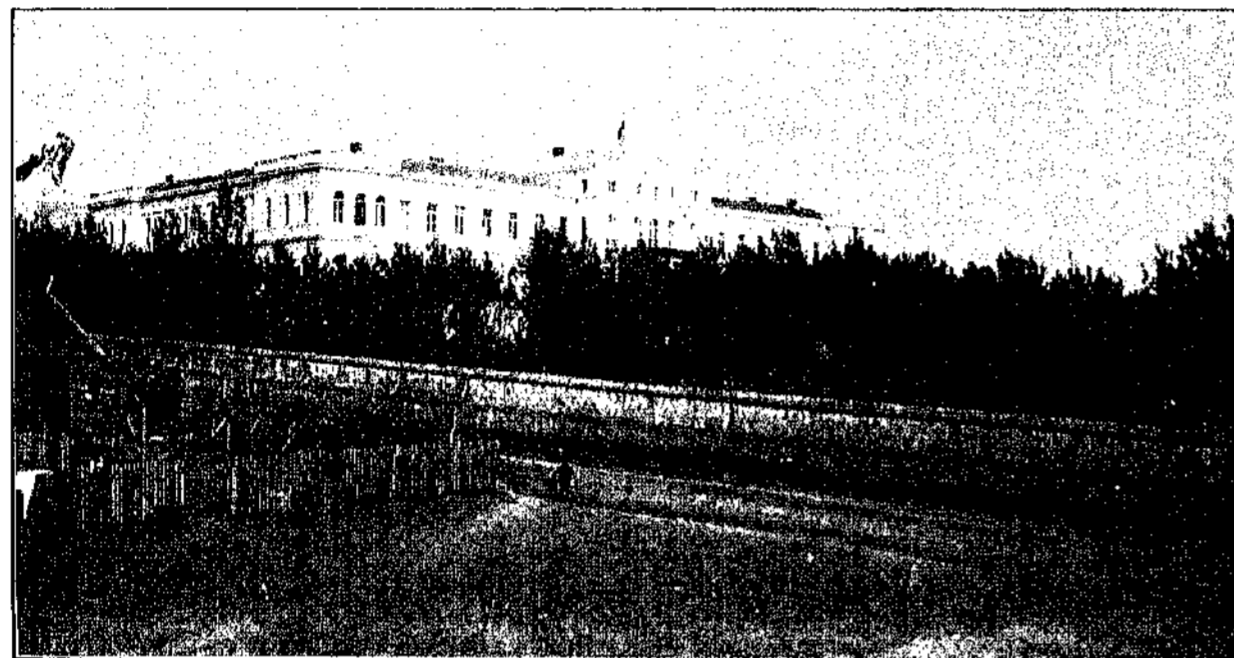
Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐθεώρει τὴν Θεσσαλονικὴν ἕξ ὡς τελείως καὶ ὁριστικῶς Ἑλληνικὴν πόλιν.

Συχνὰ ἔλεγε περὶ αὐτῆς λαοικονίως καὶ ἐκτόνωσις:

— Μονάχα εἰς τὴν βίαν τῶν ὅπλων θὰ ὑποχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ.

Ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀνακτορῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ
The Entrance to the Royal Palace at Salonica.

Τὸ Παπαφίλιον Νοσοκομεῖον ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐν ᾧ ἐπέπνευσεν ὁ Βασιλεὺς
Papafilion Hospital in Salonica where King George Expires.

Ἡ Ἐξοδος ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Προσκυνηματώσ
The Rear Exit of the Royal Palace.

ΠΟΥ ΕΞΕΠΝΕΥΣΕ

Τὸ Παπαφίλιον Νοσοκομεῖον τῆς Θεσσαλονικῆς, εἰς τὸ ὅποιον μεταφερθεὶς ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ἀπεβίωσεν ὁ Βασιλεὺς, ἐκπέσθη καὶ διατηρεῖται ἀπὸ παλαιὴν κληροδότῃμα ἡμογενοῦς, πλουτήσαντος εἰς Μάλταν, ὀνόματι Παπαφίλιου.

Ἡ Ἐκφορά τοῦ Βασιλικοῦ Σκηνώσ.
Removal of the King's Body from Salonica.

ΠΩΣ ΑἶΤΗΚΕ Τὴν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ εἶχεν ἐκπεύσει. Καὶ ἀργὰ τὴν νύκτα ὁ νεκρὸς τοῦ μετεσφύρη ἐκ τοῦ νοσοκομείου εἰς τ' Ἀνάκτορα, ἀπὸ τὰ ὑποὶ μὲλις τὸ ἀπόγευμα εἶχεν ἐξέλθει ζωηρὸς καὶ φαεινὸς καὶ ἀνικαίως.

Ἡ νυκτερινὴ ἀνεπίσημος μεταφορά ἔγινεν χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῶσι τὰ πλήθη. Καὶ αὐτόπτης μάρτυς ἔγραψεν:

Ἰπὸ τὸ φῶς τῆς πρῶτης ἀνοξιάτικης σελήνης, εἰς τὴν ἔλασσαν πᾶσιν τῆς ἑσπέρας τοῦ Μαρτίου, μίαν πομπὴν—τὴν ἔλεγα Μεσαιωνικὴν, τῶσαν εἶναι ἔξην πρὸς τὴν ἐποχὴν μας, πρὸς τὴν ἐξέλιξιν, πρὸς τὸ πνεῦμά μας—διέσχισεν τοὺς στενοὺς δρόμους τῆς Θεσσαλονικῆς, ἐξετυλίχθη σιωπηλὴ καὶ ὀδυνηρὰ εἰς τὴν παραλίαν καὶ κατέληξεν εἰς τ' Ἀνάκτορα.

Ἐἰς τὴν διάβασιν τῆς ἡ πομπῆς ἐπέλασε ἀπὸ τὸ μικρὸν γωνιακὸν παντοπωλεῖον, εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ὁποίου πρὸ εἰκοσὶ τεσσάρων ὧρῶν ὁ Βασιλεὺς ἤπλωσε μίαν στήθην τὸ χεῖρ τοῦ κλονιζόμενος, πρὶν περὶ εἰς τὰ χεῖρα τῶν στρατιωτῶν, ποῦ ἔτρεξαν νὰ τὸν ὑποστηρίξουν.

Ἡ πομπὴ δὲν ἦτο μεγάλη, ἀλλ' ἦτο ἐπιδημικὴ δὲν ἦτο μεγαλοπρεπὴς, ἀλλ' ἐτυπώθη εἰς τὸν νοῦν ἐκείνων ποῦ τὴν εἶδον. Καμμία ἔροδος τοῦ χρόνου δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ

τὴν σβύσῃ. Προνομιούχοι ἐκείνοι ποῦ ἔβλεπον εἰς τὸν δρόμον τῶν νὰ συναντηθῶν μαζὴ τῆς.

Ἐνα φορεῖον σκεπασμῶν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐφέρετο ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Νικόλαον καὶ τοὺς ὑπασπιστάς. Ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας μέλις διεκρίνετο ὄχρον, ἀργυρούμενον ἀπὸ τὴν σελήνην, τὸ πρόσωπον τοῦ μάρτυρος Βασιλέως. Ἐμπρὸς εὐλύγιτο μαύρα σκιά, οἱ Κρητικοὶ χωροφύλακες, ὅπισθ' ὁ κληρὸς, οἱ ἐπίσκοποι ἀσκεπτεῖς, οἱ στρατιῶται, οἱ ἴδιοι στρατιῶται ποῦ ὡς χθὲς ἀντιβρυσαν ἄροβοι καὶ ἀσυγκλίνητοι τὴν φρίκην τοῦ πολέμου, μαρμαρωμένοι πάσῃ, ἄσπαστοι, βαθύτατα συγκλονόμενοι.

Καὶ ἐκάνω ἀπὸ ἕλην τὴν πομπὴν αἰγὴ, σιγὴ ἀπόλυτος, ἡ βαθύτα σιγὴ τοῦ θανάτου, σφίγγουσα εἰς κάποια ἀόρατα δεσμὰ συνοχῆς τὰς ἀφάνους σκιάς, ποῦ ἐφαίνοντο σκιά ψυχικῶς νεκρῶν ἀκολουθοῦντων τὸν σωματικῶς νεκρὸν.

Ποῦ καὶ ποῦ ἕνα παράθυρον, εἰς τὸ ὅποιον εἶχε φθάσει ὁ ἀφανὸς ἦχος τῶν βαρέων βημάτων, ἤνοιγε βιαστικὰ, καὶ πνιγμέναι κραυγαὶ ἄλλοις ἐτοξέοντο πρὸς τὴν σελήνην.

Ἀλλὰ τὸ παράθυρον ἐκλείει καὶ ἡ σιωπηλὴ πομπὴ ἐγένετο εἰς τὴν γυνίαν τοῦ δρόμου, ἀφήνουσα ἔπισθ' τῆς πλανωμένης μαύρας σκιάς ὀδύνης.....

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡ Θεσσαλονικὴ, ἦτις τὸν ὑπεδέχθη ὀριανθευτὴν, ἐλευθερωτὴν καὶ τροπαιοῦχον, τὸν προσέπεμψε νεκρὸν εἰς τὰς καλὰς τοῦ Ἀθῆνας.

Καὶ ἡ κηδεῖα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν πρόωγην ἐλευθερωθεῖσαν μετὰ τὴν Ἑλληνίδα πόλιν ἔγεινεν ἐπίσημος, μεγαλοπρεπὴς καὶ συγκινητικωτάτη.

Ἡ Θεσσαλονικὴ ἔκλεισε πολὺ τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα, τὸν ὅποιον ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ.....

Ἡ Βασιλικὴ Σορός ἐν Θεσσαλονικίᾳ.
The Body of the King at Salonica.

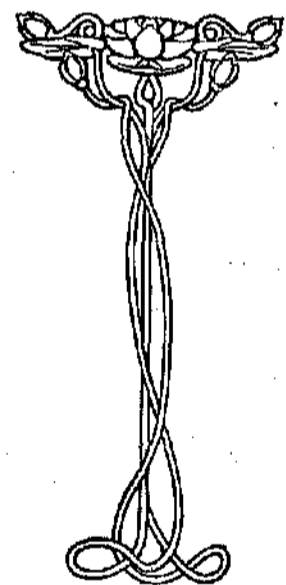

ΜΠΡΟΣΤΑ 'ΣΤΟ ΛΕΙΨΑΝΟ

'Απ' τήν μιάν άκρη τής στεριάς ώς τ' άλλο τ' άκρογιάλι 'Αράδα-αράδα στά βουνά οι άντιλαλοι βασιτούνε, Λάμπουν αδιάκοπα άστραπαίς στήν μιά κορφή, στήν άλλη, Κάθε στιγμή κι' έμυδρονταίς μιά νίκη μάς μιν ούνε.	Κόσπον μεγάλον χάνουμαε... Ποιάς νά είναι κούτς παύ πάει; 'Ο Βασιληάς απέθανε !... 'Ο Βασιληάς !... Τ' ό ψέμμα Τ' ό άνήκουστο, τ' ό αφάνταστο, γίνεται μαύρη αλήθεια. Σέ μιά στιγμή έστάθηκα στής φλέβαις μου τό αίμα Και έμεις σφάχτηνς πέρασε σ' άκατομήτρια στήθια.
Κάθ' εύχωνας ήγειν' άνιός, κάθε παιδί λιοντάρι. Βόλια, και χιόνια και βροχαίς, κι' άρρώστιαίς άψηρούν. Στή μέση ό 'Αρχιστράτηγος, τό πρώτό Σου βλασταίρι, Ζήσω ή Πατριδα, ό Βασιληάς ! —Κι' έλοι μαζί ήρωόν.	Τ' ής άφροναις που έκίβανε, τής θένουν σέ σταμάτια 'Αρματα λάφυρα σπρούς, θεμάτια τής σημαίαις Φέρνουν μπροστά στό λειψάνο του Πένου; τ' ό καπλάνια, Στής έδξαις τής προγονικαις προσθέτουν έδξαις νέαις.
Πώς κέβεται ό άντιλαλος ; κι' ή άστραπαίς πώς σβύνουν; Πώς άνδρες κι' 'Αρχιστράτηγος μαρμαρωμένοι μένουν ; Μάτια στά μάτια μπαίνουνε, μάτια τ' ό μάτια πίνουν... Ποιάς θά μιλήση; Τ' ό πη ; ...Τ' ή κι' ούρανός σιωπαίνουν...	'Απ' τήν μιάν άκρη τής στεργιάς ώς τ' άλλο τ' άκρογιάλι 'Αράδα-αράδα στά βουνά οι άντιλαλοι βρονταίνε Και λάμπουν πάλη ή άστραπαίς στή μιά κορφή στήν άλλη... 'Ησένανε δοξάζουνε... και Σ' άποχαρταίνε !
Μιά κανονιά λυπησέρη —Λές και πονεί τό άτσάλι, Λές και τό σίδερο καρδιά πώς ήχει και βογγάει Που στέλνει κάτσιο μήνυμα —Νά δεύτερη.. νά κι' άλλη...	

N. ΛΕΨΑΝΟΣ

ΕΡΧΕΤΑΙ

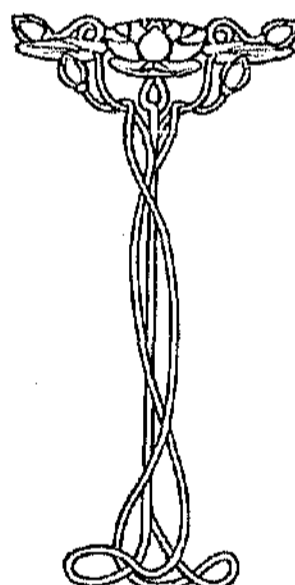

Έρχεται ό κλειδοκράτορας στά πρώτά του λημέρια !
Κρατεί τού Κάστρου τά κλειδιά και μέ τά θυά του χέρια
και φαίνεται σαν νά μιλή τ' άμιλητό του στόμα :

—Σκάψτε βαθειά, πολύ βαθειά, τό λάκκο μου στό χώμα
και βάλετε πλάκα άσήμιστη στό νεκρικό κινάρι
μην έρθη κλέφτης θολερός και τ' ά κλειδιά μου πάρη.

»Και σέ, Ρήγα και σπλάγνο μου και δόξα μου περίσια,
ψύστεψε μέ τά χέρια σου ψηλά θυά κυπαρίσσια.
»Όσο διαβαίνουν οι καιροί κι' όσο περνούν οι χρόνοι,
νετόνια νά βγαίνη ή άγάπη μου και νά σέ καμαρώνη,
νσετ' άλλο νά βγαίνη ή πόθος μου γίγαντας σαν έσένα
νκι' άγνωθωρώντας τ' ό νησιό τ' άφροστεφανωμένα
νκι' έλευθερη άντικρύζοντας τήν κάθε σιλάδα χώρα
ννά βλέπη τήν 'Αγιά Σοφιά προσμένοντας τήν ώρα.»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΟΛΕΜΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
A Group of the Royal Family of Greece Twenty Years Ago.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ δὲν ἔγραψε καὶ κατὰ τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν παλαιὰν του προσφιλέην συνθήσειαν νὰ ἐγείρηται πολὺ πρὸς καλὴν ἐκδαστην. Πρὸς ἔλθην τὴν προκηρωζομένην ἡλικίαν του ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐμπροτέρων ἀρτυνηζομένων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὴν ζωὴν του εἶχε κανονιστὶ ρυθμιζώτατα, καὶ οὐδεμίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἔχναστο ἀχρησιμοποίητος διὰ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐργασίαν του, τὴν ἀναψυχὴν του. Αἱ ὥραι του ἦσαν προσδιορισμέναι διὰ πᾶσαν ἐργασίαν καὶ ἡ ζωὴ του ἀπετέλει κανονικώτατον πρᾶγμαμα.

★

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδείκνυε πάντοτε τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον διὰ πᾶν ἔτι ἀεὶ ἄρα τοὺς στρατιώτας.

Μίαν ἡμέραν ἔλαβεν ἀιτησιν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ στρατιώται ἴδον παρακάλου νὰ διατάξῃ νὰ τοὺς παρέχεται τοῦ λοιποῦ περισσοτέρου κρέας ἀπὸ φουμά, ὅπως συνέβαινε μέχρι τοῦδε. Ὁ Βασιλεὺς ἐκέλευσε ἀμέσως τὸν Ὀλλανδὸν ἱατρὸν κ. Ὀλντ καὶ τοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ αἰτήσις αὕτη ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἑλληνικῆς φρουρᾶς.

Καὶ ἔτιαν ὁ ἱατρὸς ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀλήθειαν αὐτῆν, ἀνέκρουζε πᾶσαν τὴν Βασιλεὺς Γεώργιος.

— Βεβαίωτατα, τὰ καλληφεία μου θὰ λάβουν ἔτι ζητοῦν, ἀεὶ ἕνα ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἐδείχθη ὡς ἦρωα.

★

Κατὰ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν του ὁ ἐσταυρωμένος, τὸν ὅποιον ἔφερον ἐπὶ τοῦ στήθους του, κατεσπιλώθη ὑπὸ αἵματος. Ὁ μικρὸς αὐτοῦ ἐσταυρωμένος ἦτο ἰδιαιτέρως προσφιλέης εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον.

Ἔφερε λεπτοτάτην ἀλυσίδα περὶ τὸν λαιμὸν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρέματο ἕνας σταυρὸς μὲ ἐπιπέδον εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐξ ἀργύρου, περιβεβλημένος μὲ μπριλάντια.

Ὅταν ὤμιλει, εἶχε πάντοτε τὴν συνθήσειαν νὰ πιάσῃ αὐτὴν τὴν ἀλυσίδα τοῦ λαιμοῦ καὶ νὰ τὴν σύρῃ καὶ νὰ τὴν περιστρέφῃ ἕως ἔτου ἔρθαν τὸν ἐσταυρωμένον. Κατόπιν ἐπαίξε πάλιν μὲ τὴν ἀλυσίδα μέχρι τῆς στιγμῆς, ὅπου ἤθελε νὰ διακόψῃ τὴν ἀκρίσιαν.

Ὅταν ἐπικέθητεν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐσταυρωμένον ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἠγείρετο πάντοτε καὶ ἡ συνομιλία ἔκρηεν.

★

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπέκρινε τὸν αἰόλου τὴν προσωπικὴν του ἀνεσιν, ἀλλὰ πρὸς παντὸς εἶχε πρὸς ὀφθαλμῶν τὸ καθήκον του.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνέβαινε συχνὰ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ γευμασίῃ τὴν ἐσπέραν πρὸς τῆς δεκάτης ἢ τῆς ἑνδεκάτης. Δι' οὐδένα λόγον ἤθελε ν' ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν του πρὸς τοῦ νὰ τὴν τελειώσῃ. Εἰς καμμίαν ἄλλην περίοδον τῆς ζωῆς του καὶ τῆς μακρᾶς διακησείας του δὲν εἶχε κοπίασῃ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὅσον κατὰ τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ παρ' ἅλα τὰ γρηγορᾶτα του ἦτο πάντοτε πρῶτος πρὸς ἐργασίαν, ἐρωσερῶς, εὐθυμῶς, εὐπροσῆγορος, διαρκῶς μετρώων.

★

Τοῦ παρίστατον ὅτι ἐπέβάλλετο ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ μὴ ἐξετιθετο τῶσον, ὅσοι ὑπῆρχον ἴσως φανταστικὰ ἕνα στοιχεῖα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτε ἀπὸ τὰς παραίνεσις καὶ τὰς συμβουλὰς ταύτας.

Ἔλεγον:

— Ὁ Ἑλληνας μου μὲ γνωρίζουν καὶ οἱ στρατιώται μου μοῦ εἶναι ἀρρασιμμένοι—ἐκτός τοῦτου ἔχω τοὺς χιροφύλακὰς μου.

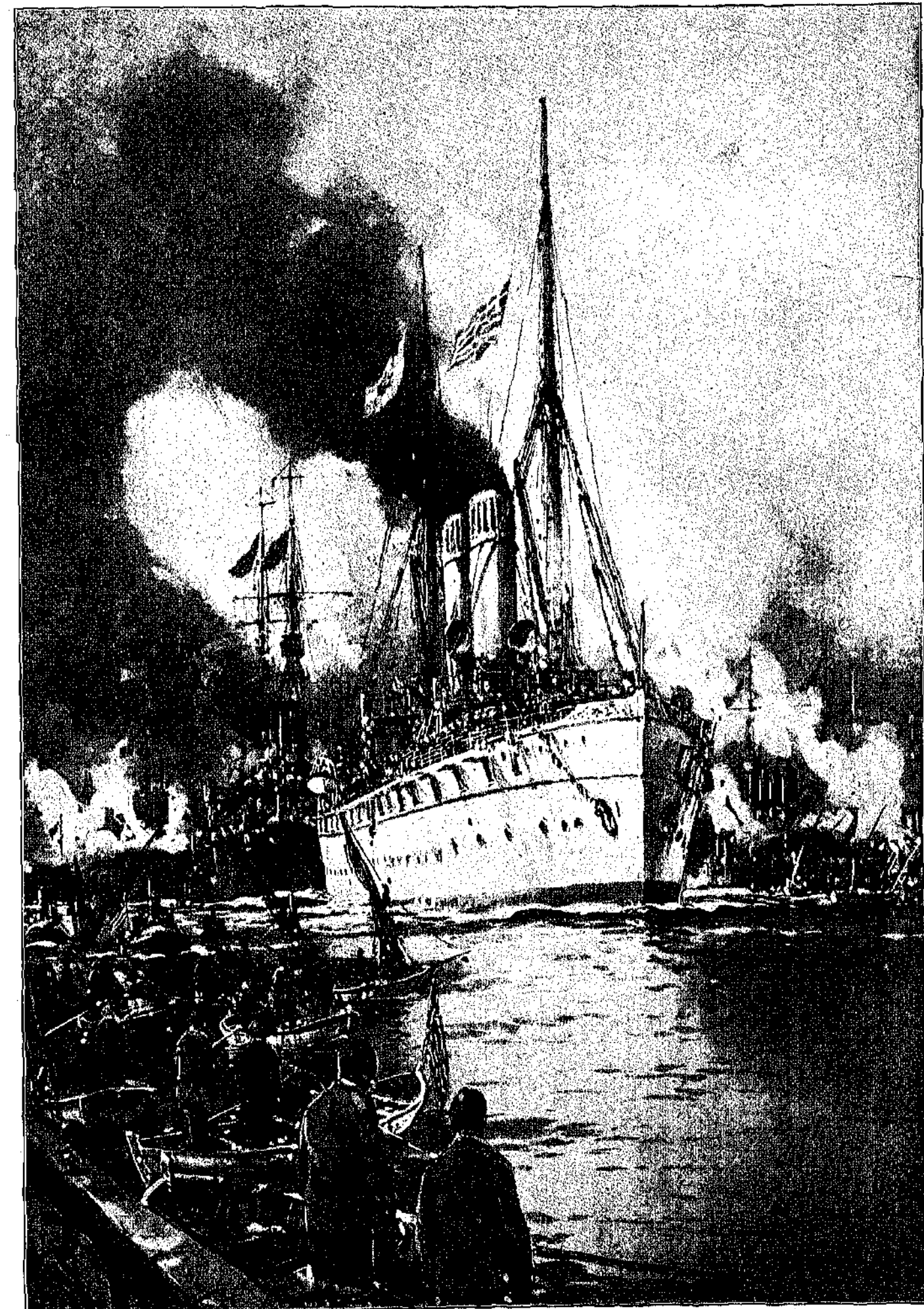
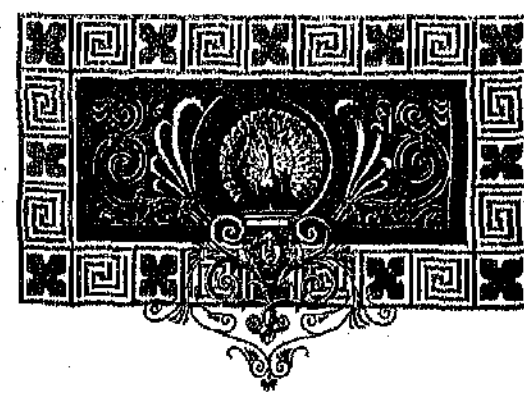
Οὐδέποτε δὲ θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ πᾶν ἔτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην θὰ εὐρίσκατο ἕνας Ἑλληνα νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν.

★

Μὲ εὐχαριστήσιον ὤμιλει ἔτι, μετὰ τὸ ἰαδικαίον τῆς βασιλείας του τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, θὰ εἶχε περισσοτέρου καιρὸν πρὸς ἀνεσιν. Καὶ ἐκέλευτο, ἔτι τότε θὰ διήρξετο περίπου τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας τὸ ἔτος εἰς τὸ κτήμα του εἰς τὴν Δανίαν καὶ ἄλλον τόσον χρόνον εἰς τὸ Αἴξ-λε-Μπαίν, ἔπου ἤθελε ν' ἀνεγείρῃ μίαν ἔπαυλιν.

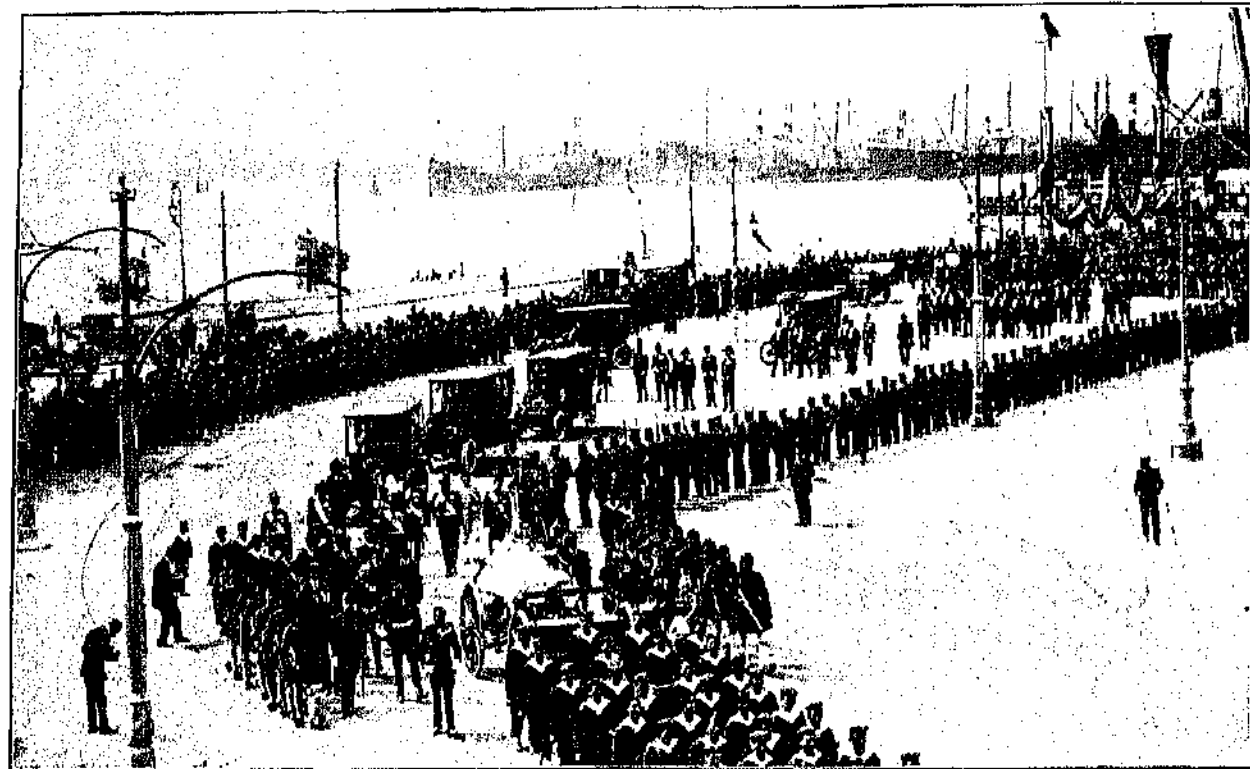
Ἐπίσης ἐκαίπει νὰ δίδεμε μίαν τομηνίαν κατ' ἔτος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ὀρισμένως θὰ ἔκτιζε μεγαλοπρεπῆ Ἀνάκτορα.

Ἐξ ὅλων τῶν συνομιλιῶν του ἀναφαίνεται ρητῶς ἡ ἐπιθυμία του ν' ἀνεκέρυσε συγκυβερνήτην ἴου τὸν Διάδογον Κινισσατινὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἴου.

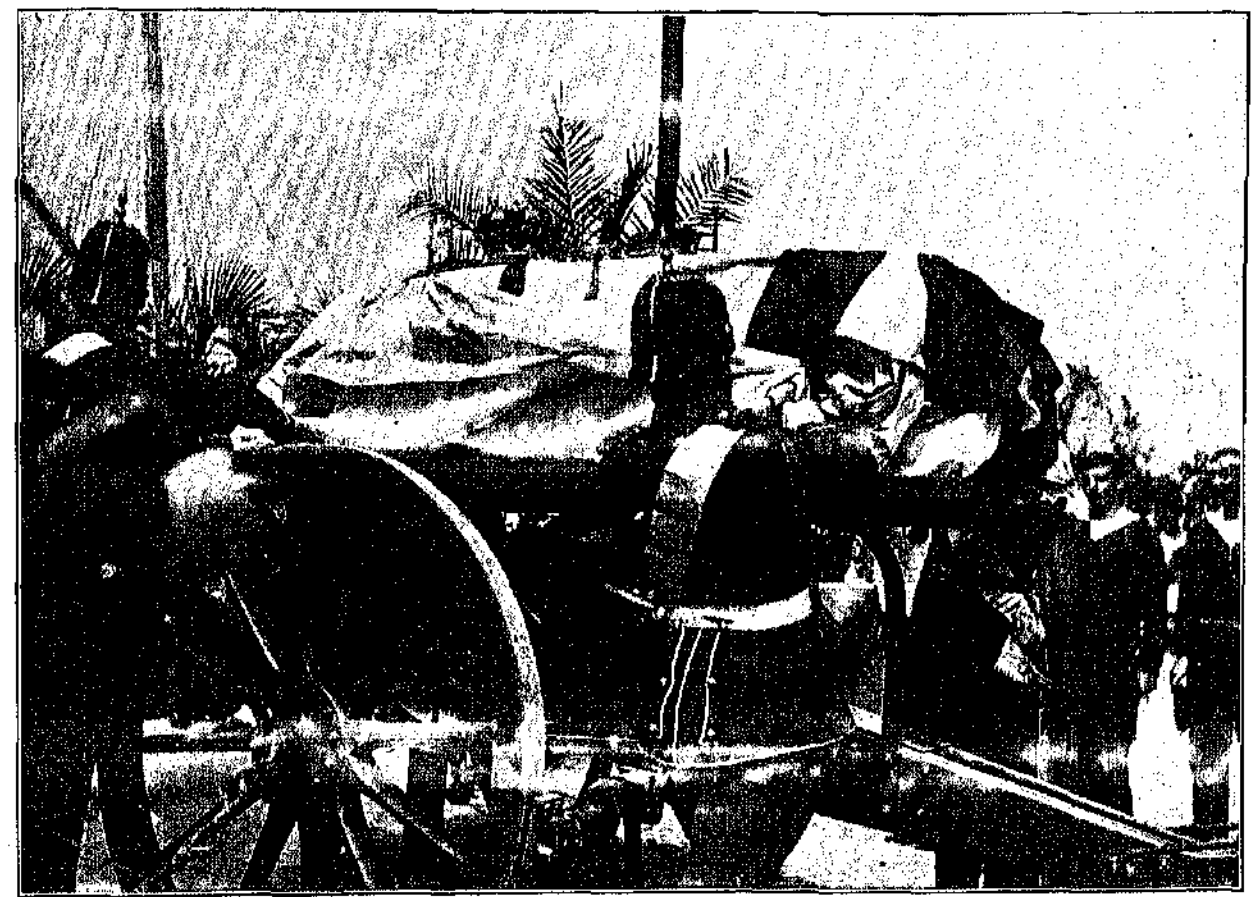
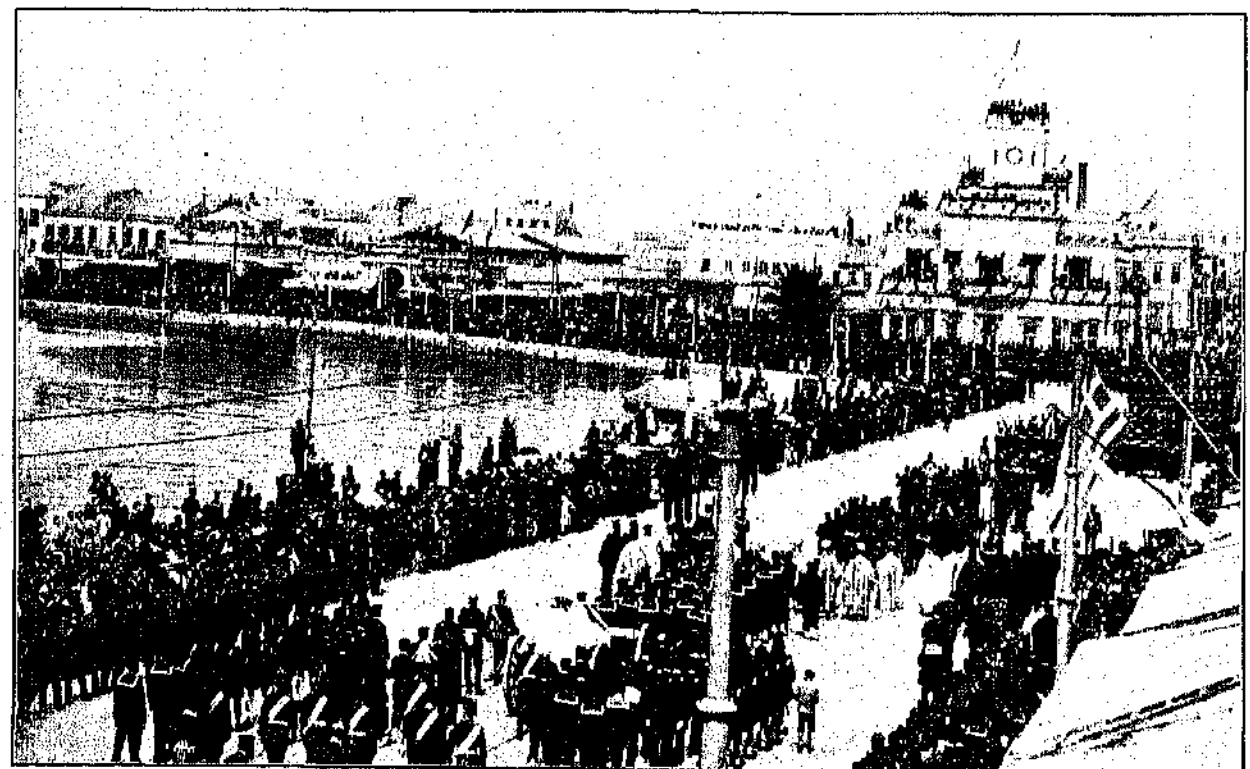

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ «ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ» ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
The Royal Yacht «Amphitrite» Arriving at Piraeus with the Royal War.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΚΗΝΟΥΣ ΕΝ ΠΗΡΑΙΑΙ.—Η ΠΟΜΠΗ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΠΗΡΑΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ
The Arrival of the King's Body at Piræus.—The Procession on its Way to the Railway Station.

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝΤΕ ΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΣΟΦΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Κ'ΑΛΙΒΑΝΤΟΣ

THE PRINCES LIFTING THE ROYAL BIER
ON THE GUN CARRIAGE

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ ΕΝ ΠΗΡΑΙΑΙ
H. M. King Constantine and the Royal Princes at Piræus.

ΠΩΣ ΕΚΗΔΕΥΘΗ

ΔΥΟ συντάγματα παζικα, ήτοι τὸ ἔθρον καὶ τὸ ἐνδέκατον, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν, σημαίας φερομένης καταρτῆς τὴν τοῦ πολέμου καὶ τὴν θρησκείας, ἤνοιον τὴν πορείαν προχωροῦσαι μετὰ κανονικότητα ρυθμικὴν βῆδισμα. Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπισημοῦ ἐκάνοντο τὸ βῆμα τῆς πορείας. Ἦγετο δὲ ἔθρον ὁ Φρούραρχος κ. Γιάνναρος Ἐπισημοῦ.

Οἱ νεαροὶ πρόσωποι εὐσταθεῖς καὶ σφριγηλοὶ εἴποντο παραταραμένοι εἰς πέντε διπλοῦς στοίχους μετὰ τοὺς κοιντοὺς κεκλιμένους. Ἦ σημαία τῶν ἐφέρετο ἐν τῷ μέσῳ κεκλιμένη καὶ μετὰ πένθιμον πέπλον.

Ἦκολούθησαν οἱ τυμπανιστὰς τοῦ στρατοῦ εἰς τέσσαρας στοίχους κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ, καὶ μετὰ αὐτοὺς οἱ σάλπιγγαὶ εἰς δέκα στοίχους. Ἀξιοσημείωτοι πάντες διὰ τὸ βῆδισμα τῶν, τὸ ὅποιον ἐνέμιξε κανεὶς κανονίζόμενον δι' ἐλαττηρίου, τῶσαν ἦτο ταυτοχρόνον καὶ ρυθμικόν.

Ἦκολούθησε ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς, ἀνακρούουσα τὸ πένθιμον ἐμβατήριον τοῦ Μένδελσον, εἰς τὸ ὅποιον ἐγμυνάθη ἐπισημοῦ διὰ τὴν κηδείαν. Ὅπισθεν αὐτῆς ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Κερκίρας, μετὰ τὴν ἰδιόρρυθμον στολὴν καὶ τὰ κέρνα τῶν μουσικῶν τῆς καὶ τὴν σημαίαν τυλιγμένην διὰ πέπλου.

Καὶ τὴν ἄλλην στρατιωτικὴν πρωτοπορίαν ἔκλειον ὁ Μερκερὸς τῆς ἡς Μερκερὸς κ. Μοσχόπουλος Ἐπισημοῦ καὶ περιτοχόμενος ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ ἐπιτελείου του.

Οἱ ὀπισθεῖς τῆς Μητροπόλεως, μετὰ τὴν βυσινύχρον περιβολήν, ἠκολούθησαν κατόπιν ἀνέχοντες μεγάλας λαμπάδας ἐπὶ χροσῶν κηροσυσσῶν καὶ τὰ Ἐξοστέρητα.

Καὶ ἔπειτα εἰς πυκνὸς στοίχους ὁ κλήρος, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐπίσκοποι τῆς Μητροπόλεως μετὰ τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια.

Εἰς διπλοῦς στοίχους ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ προχωροῦσαν κατόπιν οἱ ἐν Ἀθήναις συγκεντρωμένοι Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι μετὰ τὴν ἱεροσυρικτὴν αὐτῶν στολὴν.

Μερικοὶ μέσα ἀπὸ τὰ χροσῶ ἀμφώφια ἐφόρον χρωματιστὴν ἐσωτερικὴν ὑπέδυσιν. Διεκρίνετο τὸ πορφυροῦν βαθὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τὸ βυσινὸν τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, τὸ κυανόλευκον τοῦ Μητροπολίτου Βεροῦσας.

Καὶ ἦτο ἐμβαδιστικὸν τὸ θέαμα τῶν πολυτήμων, βαρέων εἰς χροσῶν ἀφρών καὶ τῶν ποιμαντορικῶν ῥάβδων καὶ τῶν Ἐπισκοπικῶν μιτρῶν. Οἱ ποιμένες τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἀντιπρόσωποι τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ ποιμνίου, ἤγοντο οὕτω τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπείτα ὁ Παν. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, περιτοχόμενος ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων.

Ἦκολούθησε τὸ πᾶνστολον Ἀδάρον τῆς Ἀγίας Λαύρας, φερόμενον ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ τῆς Μονῆς. Ἑλληνες καὶ ξένοι τὸ περιεργάζοντο μακρόθεν καὶ ψιθυροὺς χαρακτηριστικὰς διέτριχε τὸν ναὸν ἀπὸ τὸ ἔν ἄκρον ἕως τὸ ἄλλο.

Τῷ ὄντι δὲ ἐπιδημικὸς ἦτο ἡ ἐντύπωσις τοῦ Λαδάρου. Τὰ παλαιὰ ξεβαμμένα πλέον χρώματα, ὁ ἀργυροῦς τοῦ σκαυρῶς, ἡ μακροῦ ἔνδοξος ἱστορία του, ἔλα αὐτὰ τὸ καθίσταν ἀντικείμενον γενικῆς εὐλαβῆς περιεργείας.

Ἐπείτα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολιτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου κ. Στεφάνου μετὰ τῶν γραμματέων, ἱερῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς Αὐλῆς, μετὰ αὐτοὺς δὲ εἰς σειράν ἔξ ἀξιωματικοὶ βαστάζοντες εἰς ἰσάριθμα χρυσοκέντητα μαξιλαράκια τὰ παράστημα τοῦ ἐπιπέδου Μονάχου.

Περαιτέρω προχωροῦσαν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐσεπίδων, εταπημένοι κατ' ἀντίθετον, μετὰ ὁ ἤρχετο τὸ ναυτικὸν ἄγλημα, τὸ σφόν τὸν κηλιδάνα, θαυμάσιον εἰς παράστημα καὶ εἰς βηματισμόν.

Ἦ σφοδρὸς ἦτο ἀποθεωμένη ἐπὶ ἰσοκλήρου τηλεόλου ἐν τῶν

λαφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κεκλυμένη δὲ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν Δανικὴν πρὸς τοὺς πόδας. Ἄνωθεν τῶν σημαίων ἀπέκιντο τὸ Βασιλικὸν Στέμμα, τὸ ἔφερε μετὰ τὴν θήκην χιαστὴ καὶ τὸ ἐκ χαλκῆς στρατηρικῆν πηλὴριον τοῦ Βασιλέως. Ἐκατέρωθεν συνώδεος τιμητικῆς ἡ εὐζωνικῆς τῶν Ἀνακτόρων φρουρὰ καὶ ἠκολούθησε ἡ Σχολὴ τῶν Δοκίμων.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως ἠκολούθησε εἰς ἐλαττηρὴν ἀπόστασιν, παρὰ τὸ στήμιον σχεδὸν τοῦ πυροβόλου, μετὰ ὁ ὁ ἀρχισταυλῆς ὠδήγει πρὸς τὸν πολεμικὸν ἴππον τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, μετὰ σολὴν στρατηγῶν, προχωροῦσε μόνος, εἰς εὐρύτατον κενὸν διάστημα, ἐν ᾧ εἰς μικρὰν ὄπισθεν αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ ἐκατέρωθεν ἐξέδιδον ὁ Διάδοχος Γεώργιος καὶ ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος.

Ὅπισθεν αὐτῶν εἰς μίαν σειράν ἤρχοντο ἐκ δεξιῶν πρὸς τὴν ἀριστερὰ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, μετὰ σολὴν ἀντιναυάρχου, καὶ οἱ πρίγκηπες Νικόλαος, Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος, μετὰ σολὴν ὑπαπισσῶν τοῦ Βασιλέως. Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἠκολούθησαν εἰς τριπλοῦς στοίχους, μετὰ τὸς στολὰς τῶν καὶ τὰ παράστημα.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ πρώτου στοίχου κατεῖχον θέσιν οἱ Διάδοχοι τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, φέροντες τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, διεκρίνετο δ' ἐπίσης μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν Μεγαλόσταυρων καὶ τὴν στολὴν τοῦ Ἰσλαμ ἀκατάκλιτου ὁ πρίγκηψ Ἰωάννης Ἰωνανάρτης. Ἐπείτα οἱ κληρικὸι, ταυτοχρόνως δ' ἐξ ἑλίων μόνος ὁ ἀυλάρχης κ. Μερκερὸς.

Ἐπείτα εἰς ἀποστασιν ἠκολούθησαν κατόπιν.

Εἰς τὴν πρώτην εἴχον θέσιν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὀλγα, φέρουσα τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα Μαρία μετὰ τὸν Ρωσικόν.

Εἰς τὴν δευτέραν ἀμάξαν ἡ βασιλοπικὴ Ἑλένη μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία.

Εἰς τὴν τρίτην ἀμάξαν ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη μετὰ τὸν Ρωσικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη μετὰ τὸν Ἀγγλικόν.

Τῆς τετάρτης ἀμάξης ἐπέκινον αἱ κυραὶ ἐπὶ τῶν Τιμῶν.

Τὸ Ἰπουργικὸν Σύμβουλον ἤρχετο κατόπιν εἰς μίαν γραμμὴν μετὰ τὸν κ. Πρωτοπουργόν ἐν τῷ μέσῳ, ἔχοντα εἰς τὴν ἰσοκλήρην τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιταῖνον καὶ ἀριστερὰ τὸν κ. ὑπουργόν τῶν Ἰξιοπερικῶν, ἐν διπλωματικῇ στολῇ.

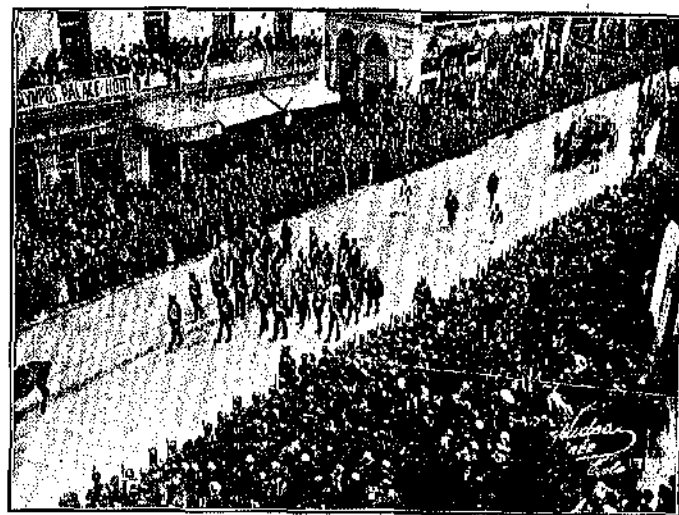
Ἦκολούθησαν οἱ πρῶτοι πρωτοπουργοὶ κ. κ. Ζαΐμης, Θεοτόκης, ἀριστερῶν μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, Ράλλης καὶ Μαυρομυλάκης, μετὰ ἀνώτερον Ἰαξιάρχην.

Κατὰ τὰς ἐξ ἰσραρχίας ἔδεισαν περαιτέρω τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ στρατιωτικοὶ ἀξιόλογοι, οἱ παρὰ τῇ Διεθνῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων, οἱ ἀξιόλογοι τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ οἱ ξενιστῶν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Βουλῶν καὶ Δήμων, καὶ αἱ ξένοι ναυτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀποστολαὶ.

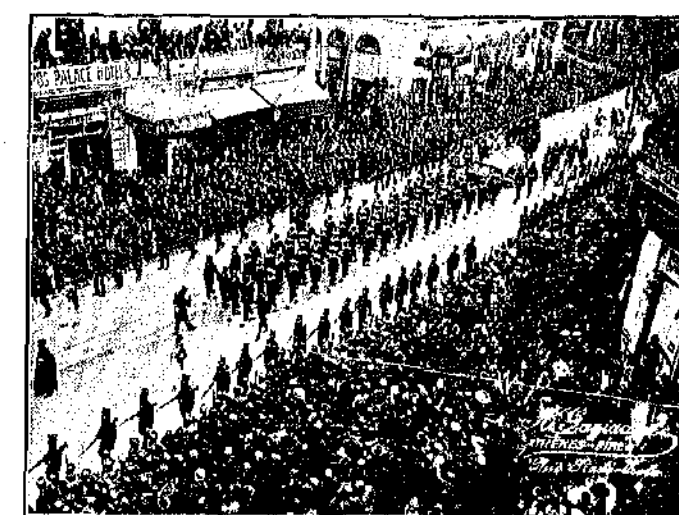
Ἐν σάματι προχωροῦσαν κατόπιν οἱ βουλευταὶ, ἐν οἷς ὁ κ. Κουμουνοῦρος μετὰ τὴν στολὴν τοῦ στρατηγῶν, καὶ δύο ἀκόμη στρατιωτικοὶ, ὧν ὁ ἕτερος ὁ κ. Γρίβας.

Ἦκολούθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ξένου κλήρου, οἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ξένων πολεμικῶν, οἱ Ἀρσενάγιοι, ὁ Ἐπίσκοπος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἰξιοπερικῶν, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὁ Πρύτανης καὶ οἱ κοσμητορες τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τὰς ἀλυστῆς τῶν, ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν, ὁ νομάρχης, ὁ δήμαρχος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ἕλη ἡ φάλαγγ τῶν κεκλιμένων κατὰ τὴν σειράν τοῦ προγράμματος.

Τὴν πομπὴν ἔκλειον ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ, τὸ θον πεζικὸν σὺνταγμα καὶ ἄγλημα ναυτικοῦ ἐν παντοσίων ἀνδρῶν.

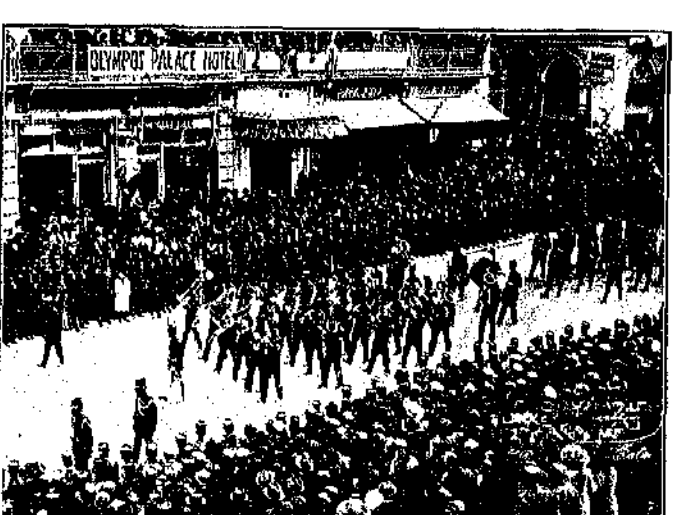
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΩΝ

Ο ΚΑΙΛΙΒΑΣ ΜΕ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟΝ

EIKONES
APOT THN EPITAFIKHN KHEIDIA
TOY BΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
EN AΘΗΝΑΙΣ

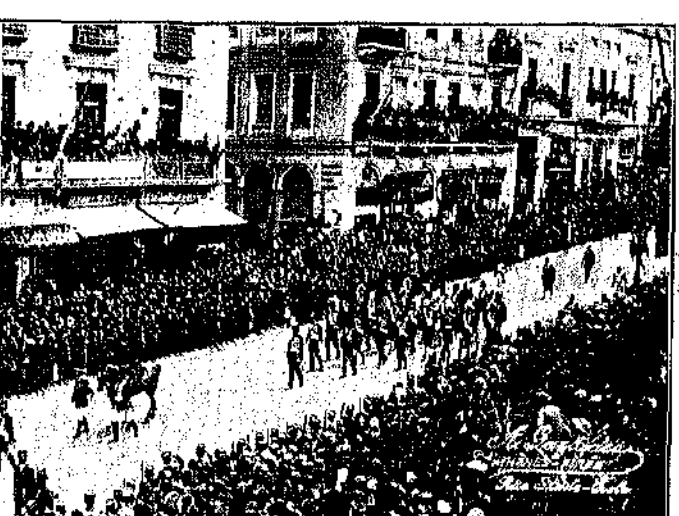
GENERAL VIEWS
OF THE FUNERAL
OF KING GEORGE
IN ATHENS

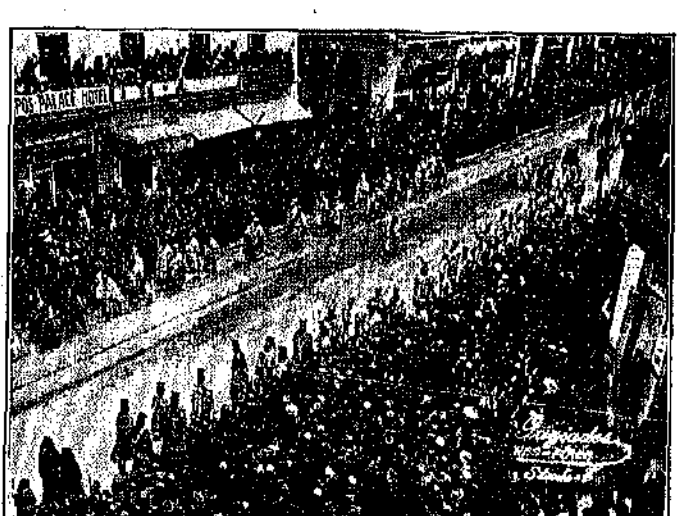
Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΤΑ ΔΙΑΣΗΜΑ

Ο ΙΠΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
The former Prime Ministers of Greece.

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ Θέσις εἰς τὴν παράταξιν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐδόθη εἰς τοὺς πρώην πρωθυπουργοὺς συμμέλους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς τὸ μέσον διακρίνεται ἀψηλότερος ὁ κ. Θεοτόκης, ὄψων τὸν Μεγαλταυρον. Δεξιὰ τοῦ ὁ κ. Κυριακούλης Μαυρομυλάης, καὶ ἀριστερὰ τοῦ ὁ κ. Ράλλης, ἀριστεροὶ τιμημένοι μὲ τὸν Ἄνωτερον Ταξίαρχον. Ὁ δεξιὰ τοῦ κ. Μαυρομυλάη εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ζυνάρ, ὁ δὲ ἄριστος αὐτοῦ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰσπανίας ἐν Ἀθήναις μαρκήσιος Πιρὰ ντὲ Ναντουριέ.

Ὅπισθεν αὐτῶν ἔρχεται ἡ χρυσοστόλιστος καὶ ἐθαυμάσιος εἰς χροῖματα καὶ ποικίλων στολῶν ἀντιπροσωπεία τῶν ἑθνῶν Κρατῶν, μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνονται αἱ ἐπιδεικτικαὶ στολαὶ τῶν Ράσων ἀκολούθων τοῦ ἀυτοκράτο-

ρικοῦ ἀντιπροσώπου Μ. Δουκὸς Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἱερέως τῆς Ἰσπανίας Δὸν Κάρλου.

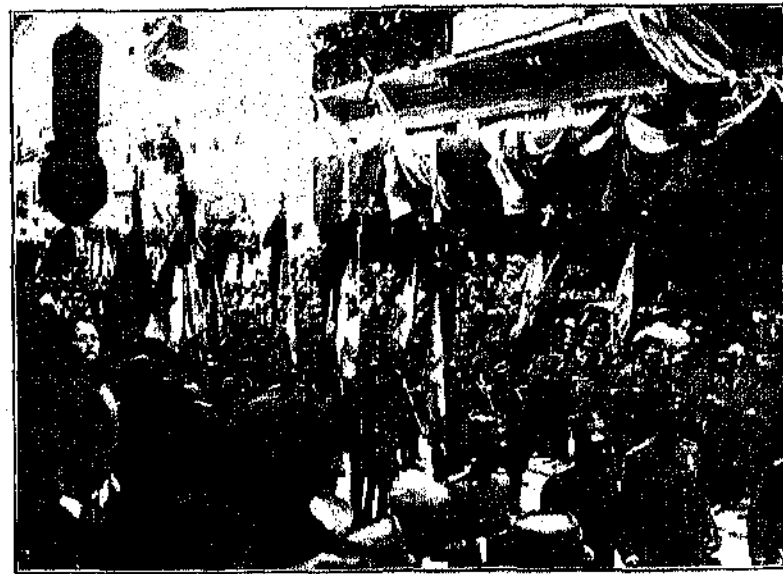
Ἡ ἑλατὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ τῶν ἀκολούθων των ἀγγέλων εἰς τὴν ἀριστερὰν τῶν ἐγδοθέντων ἐπὶ εἰς τοὺς ἑποίους δὲν περιλαμβάνονται οἱ βασιλικοὶ πρίγκηπες.

ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

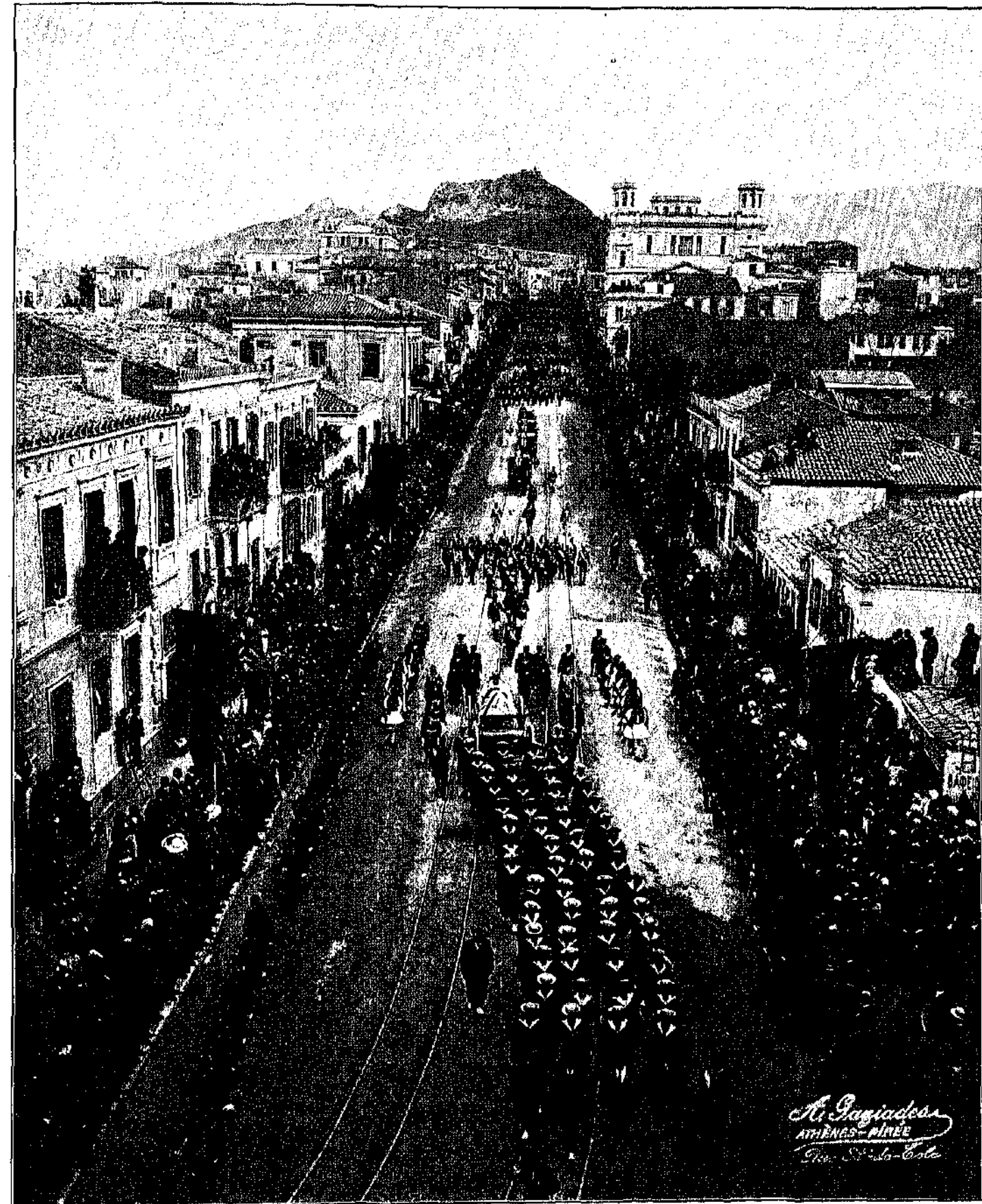
ἮΝ ἀπὸ τὰ ἑραυτέρα καὶ συγκινητικώτερα θεάματα, τὰ ἑποία παρουσίασεν ἡ Βασιλικὴ κηδεῖα, ἦτο τὸ θέαμα τῶν σημαίων ἑθνῶν τῶν συνταγμάτων τοῦ στρατοῦ μας.

Ταῦτας ἐκράτουν ἀξιωματικοί, συνώδεον δὲ τιμητικὰ τῶν σημαίων ἀντιπροσωπεία εἰς ἀπλοῦς στοίχους εὐκύνων καὶ πεζῶν.

Ἡ κορυφαία ἐνδοξὸς σημαία τοῦ θου συντάγματος προξένησε μίση συγκινήσεων.

ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ ΤΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ
The Standards of the Victorious Regiments.

Ἡ ΝΕΚΡΙΚΗ ΤΟΜΗ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
The Funeral Procession through St. Constantine Street in Athens.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ

Όλιγον πριν αποθάνη, απευθυνόμενος εις τὸν Ἄγγλον συγγραφέα τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἑλλάς τοῦ Βίκτορου Αἰώνος», ὁ τότεν Ἕλληνα τὴν καρδίαν Μονάρχης ἔγραψεν :

«Ἀνέγνωσα τὸ βιβλίον σας μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος· καὶ ἐν ὧ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν συμπάθειάν σας πρὸς τὴν χώραν μου, ἐπιθυμῶ ταυτοχρόνως νὰ προσθέσω καὶ τὴν ἰδικήν μου φωνὴν εἰς τὴν συναυλίαν τῶν συμπαιθῶν κρίσεων, τὰς ἑποίας ἡ δημοσιεύσις του προκάλεσεν εἰς τὰς στήλας τοῦ Ἑδωπαϊκοῦ Τύπου.

«Ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος, θὰ θριαμβώσῃ, ὅταν ἡ ἀληθινὴ του σημασία κατανοηθῇ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἑδωπαϊκοῦ δημοσίου, διὰ τοῦτο ἀσμένως χαιρετίζωμεν τὴν μελέτην τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ τὴν δημοσιεύσιν τῶν ἀμερολήπτων κρίσεων, οἷαι αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ βιβλίῳ σας.

«Αἱ παρατηρήσεις σας περὶ τοῦ μέρους τὸ ἥσιον διεπραγματίσθη ὁ στρατός μου κατὰ τὸν πόλεμον μὲ συνεκίνησαν βαθύτατα. Πέπειθα, ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον ἐγγίζει εἰς τὸ τέρας του, καὶ ὅτι ἡ πολυπαθὴς αὕτη Μακεδονία ταχέως θὰ εἰσέλθῃ εἰς περίοδον εἰρήνης καὶ εὐδαιμονίας».

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Ἡ «Πέλ-Μέλ-Υαλέν» τοῦ Λονδίνου ἀφηγγήθη, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸ ἔβλεψεν χαριτωμένον ἀνέκδοτον ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ Ἡρρίκου Γκρέβιλ, εἰς τὸν ἵδιον τὸ διηγήθη ἡ Δούκισσα τοῦ Καμπεριτζ :

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἑσ Βασιλέως ὁ Γεώργιος εἶχε μεταβῆ εἰς Πετροῦπολιν· ἐκεῖ δὲ ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωσίας τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ μὴ συμβουλή τοῦ εἶχε νὰ τοῦ δώσῃ εἶναι νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὰς δολοφονίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς μετέβη εἰς Λονδίνον, ἐκεῖ δὲ ὁ Τζῶν Ρώσσελ τὸν ἐφώνησε καὶ τοῦ εἶπεν, ὅτι ἡ μὴν του σύστασις, ὡς φίλου τῆς Μεγαλειότητός Του καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὰς δολοφονίας τῆς Ρωσίας.

Ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς μητροπόλεως ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετέβη εἰς Παρίσιον, ὅπου ὁ Ἀυτοκράτωρ τὸν ἐφίλοξήνησεν εἰς τὴν Ἀνάκτορα τοῦ Κραμαϊκοῦ, τὸν περιεποιήθη πολὺ, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του τοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς : «Νὰ φυλάττεσθε ἀπὸ τὰς δολοφονίας τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας».

Καὶ ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς, κατὰ πολὺ σοφώτερος, καὶ γνωρίζων πλέον ἀπὸ τοῦ ἡφελῆν ἐκείνου νὰ προσφυλάττηται, ἐπανήλθεν εἰς τὴν νῆαν τοῦ πατρίδα.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

Αἱ ξῆναι ἀποστολαὶ αἱ ἑποιαὶ παρέστησαν κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι

τοὺς διαφόρους Βασιλείς καὶ Κυβερνήσεις, ἦσαν αἱ ἑξῆς :

Τῆς Ἀγγλίας: Ὁ πρίγκιψ Ἀλέξιος τοῦ Τέκ, ὁ λόρδος Κάνον, ὁ ναύαρχος Μιλ, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου καὶ ὁ σὲρ Φράνσις Ἑλλισσι, ἀντιπροσωπεύον τὴν Βασιλίссαν.

Τῆς Γερμανίας: Ὁ πρίγκιψ Ἑρρίκος τῆς Πρωσίας, ὁ πρίγκιψ Ἰωακείμ τῆς Πρωσίας, ὁ βαρὼνος τοῦ Σακεντέφ, ἀντιναύαρχος, ὁ φὸν Οὔγκο, ὑπολοχαφός, ὡσαύτως δὲ ὁ βαρὼνος Μάλτσαν, ὁ ὑποναύαρχος Γροῦνλερ, ὁ πλοίαρχος φίλιπ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Κλάτσιτ.

Τῆς Σερβίας: Ὁ Διάδοχος Ἀλέξανδρος μετὰ τριῶν ὑπασισταῶν, Μπάμπιτς, Τσοῦγιτς καὶ Ἑλίγιτς, γραμματεῖς τοῦ Διαδόχου, ὡς καὶ τοῦ εἰσθητοῦ τῆς Αστυνομίας Βελιγραδίου κ. Αἰψίτς.

Τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν ἀντιπροσώπευσεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Πολίτσκιτς, τὴν Σερβικὴν Πολὺν εἰς βουλευτικὰ κ.κ. Τρπκόβιτς, Βολόβιτς, Γεώργεβιτς, Μαρίγκοβιτς καὶ Μίνσκιτς, τὸν δὲ Δῆμον Βελιγραδίου ὁ δήμαρχος κ. Δαβίδοβιτς καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κ.κ. Γιόζμοβιτς καὶ Κάριτς.

Τῆς Βουλγαρίας: Ὁ Διάδοχος Βόρις.

Τῆς Γαλλίας: Ὁ κ. Ζονάρ, τῆς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Ἐννάρ, πληρεξούσιος ὑπουργός, καὶ ὁ κ. Μπουλανζέ, συνταγματάρχης, ὑπασιστής τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Τῆς Ἰσπανίας: Ὁ Δὸν Κάρλος, στρατηγός, ὁ μαρκήσιος δὲ Ὅργιος καὶ ὁ ὑπολόμας τῆς Γκρέσκιτα.

Τῆς Ρωσίας: Ὁ Μέγας Δούξ Δημήτριος Κωνσταντινιδιτς, ὁ στρατηγὸς Γραντῶν, ὁ πρίγκιψ Μεσοπέροσκ, ὑπασιστής τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὁ λοχαφὸς Κοροστεινπέφ καὶ μὴ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ πρώτου συντάγματος τοῦ Νεῦα.

Τῆς Δανίας: Ὁ πρίγκιψ Βάλδέιμαρ, ὁ πρίγκιψ Λακ καὶ ὁ ναύαρχος Σχέλλερ.

Τῆς Κουμβερλάνδης: Ὁ πρίγκιψ Ἑρρίκος Ἀβουσσῶς.

Τῆς Ἰταλίας: Ὁ κόμης τοῦ Τουρῆνου, τοῦ Βελγίου: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς Βὸν ντὲν Στέιν.

Τῆς Σαξωνίας: Ὁ κόμης τοῦ Ρέτς.

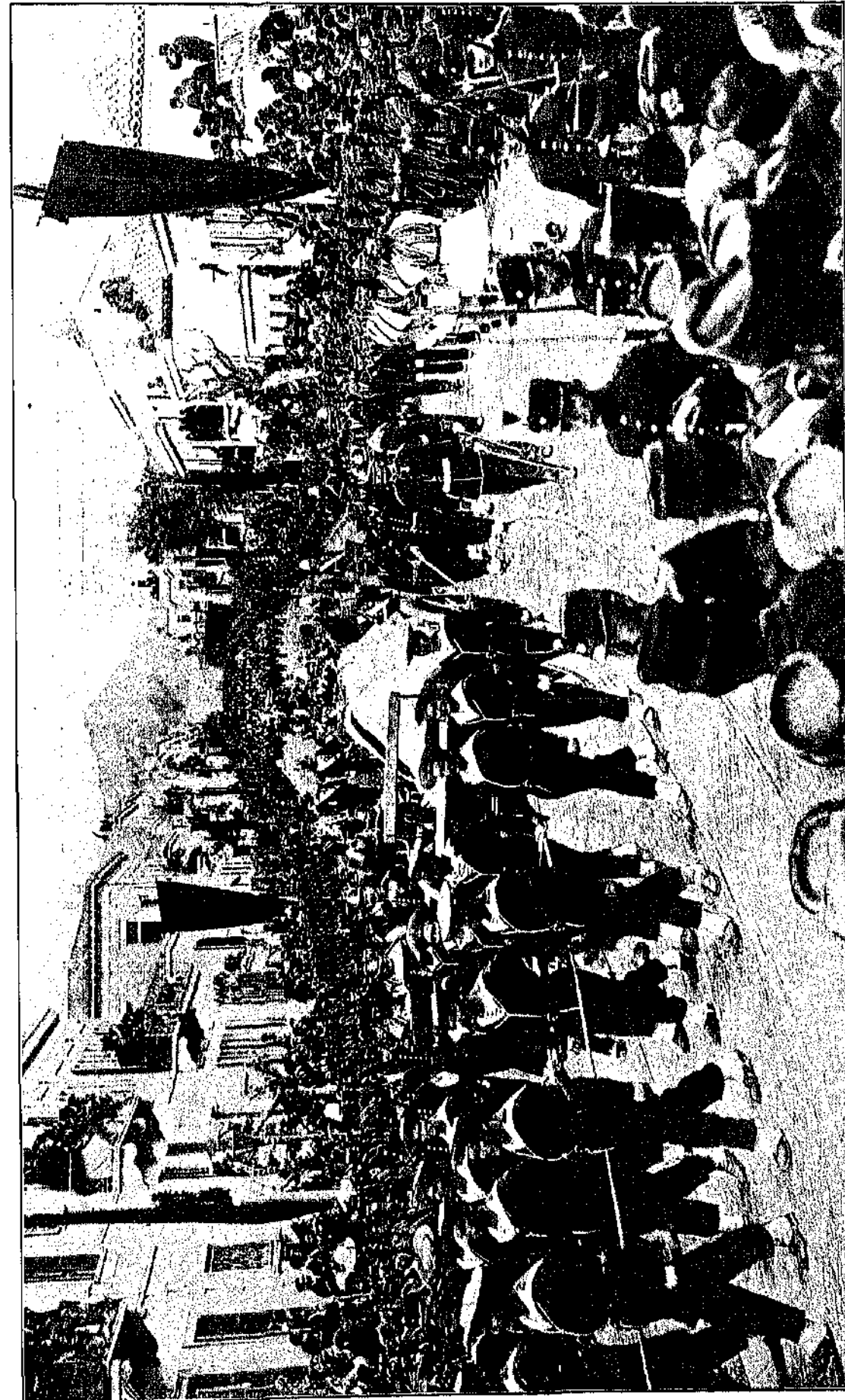
Τῆς Κούβας: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς ἐκείνου Δέ-Τσιπέντες.

Τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν: Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς θόκτωρ Σέριμαν.

Τῆς Ρουμανίας: Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς κ. Φλορέσκου.

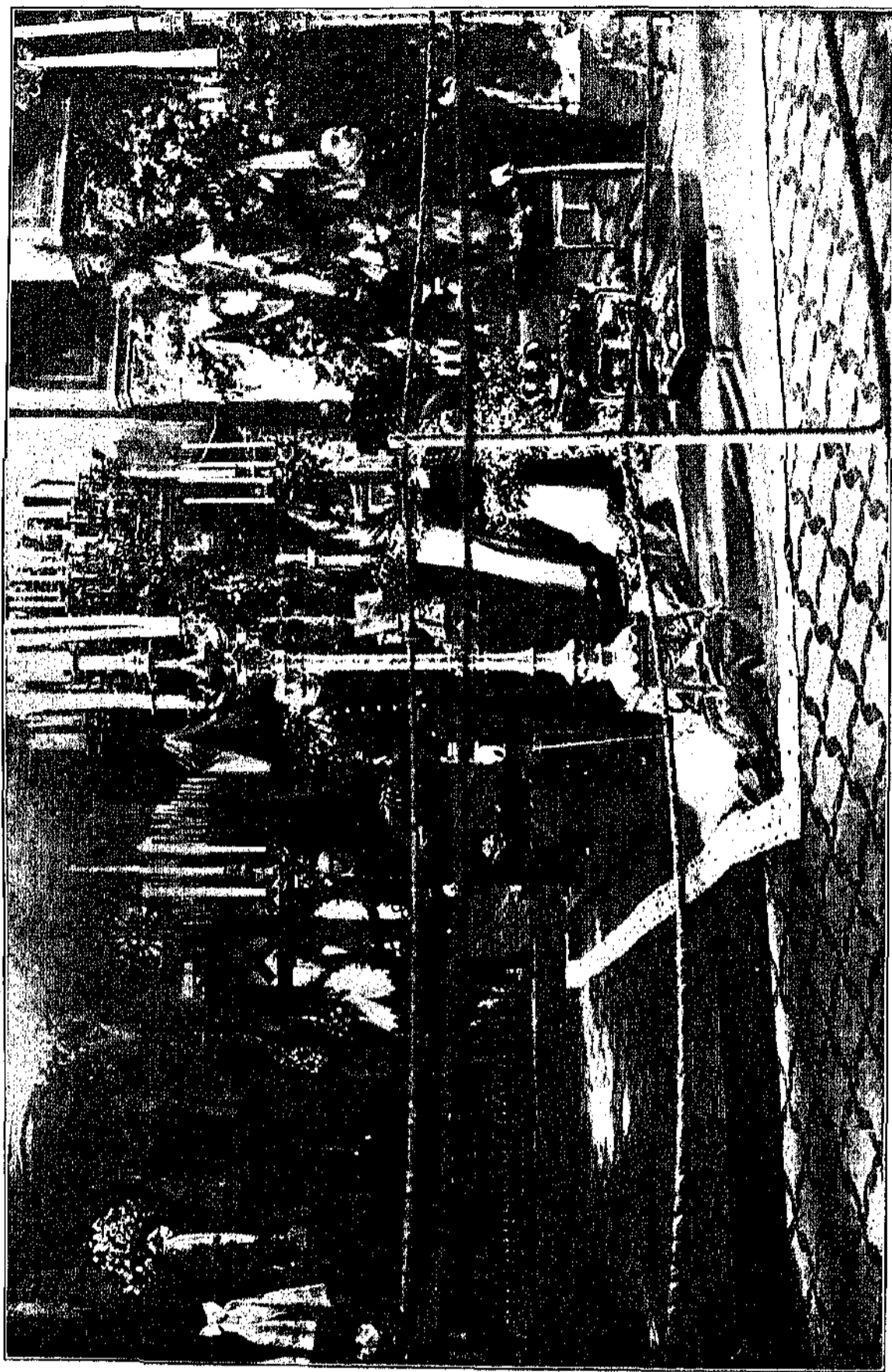
Τῆς Ἀύστρου-Ὀυγγαρίας: Ὁ βαρὼνος Μπουόραν, ἀντιπροσωπεύων ἀντιπροσώπος, ὁ συνταγματάρχης Κρβέζιλ, ὁ λοχαφὸς Ὁθων Μπέμ, ὁ ὑπολοχαφὸς Τρέγιταν.

Τῆς Νορβηγίας: Ὁ συνταγματάρχης Σπέζον, ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως, ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙΛΗΦΟΡΟΜΗΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ
The Funeral Procession on the Way from the Cathedral to the Railway Station.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΣΤΗΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ ΝΑΩ ΑΘΗΝΩΝ
The Body of King George lying in State in the Cathedral of Athens.

ΤΟ ΕΘΝΟΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

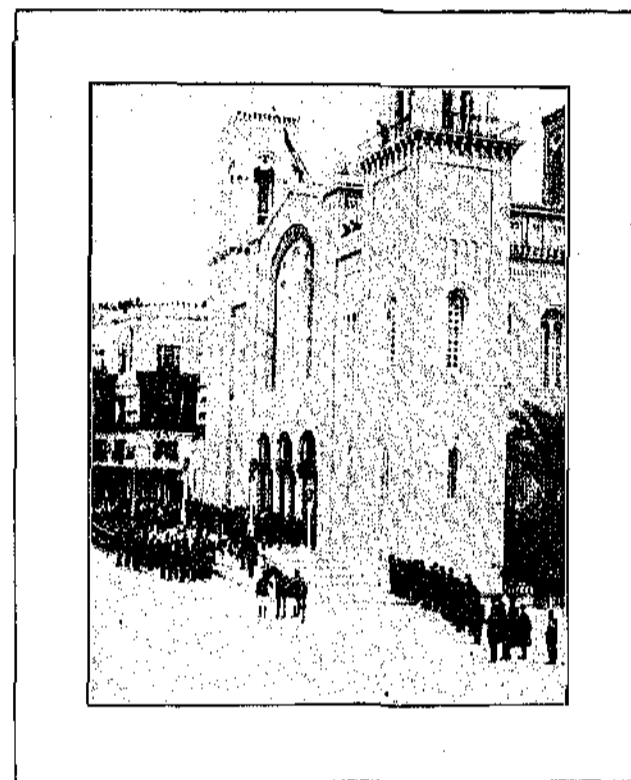
Η ΕΝ άρρήτῳ συγκινήσει παρέλασις τοῦ πενθοῦ-
τος Ἐθνους πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ Νεκροῦ Βασι-
λέως, ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συνε-
χισθεῖσα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν Ἀθήναις, ἦτο Πα-
νελληνικὸν ἔθνοπροσκύνημα.

Οἱ διὰ τελευταίαν φορὰν ἀνέβησαν τὴν γλυκίαν καὶ
ἐπιθάλλουσαν μορφήν τοῦ Μεγάλου Ἐθνομάρτυρος Βασι-
λέως δὲν ἦσαν μόνον οἱ τεθλιμένοι λαοὶ τῆς Θεσσαλονί-
κης καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἦτο τὸ ἔθνος ὅλοκληρον, ἦτο σύμ-
πασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ἡ τε εὐαυθέρῃ καὶ ἡ δι' ἀντιπρο-
σώπων τῆς προσελθούσας ἀδελφότητος ἐπὶ Ἑλλάδα, προσκυ-
νήσασα ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως τὸ σεπτὸν σκήνος
τοῦ Βασιλέως τῆς Μείζονος Ἑλλάδος καὶ συμπατρίων τῶν
Ἑλλήνων.

Ἀπερίγραπτος, προκαλέσασα σίγος ὑπάτης συγκινή-
σεως, ἦσαν αἱ ἐναλλασσόμεναι σκηναὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κλιθεῖν-
τος τοῦ τηλεδδίου μεταφοράς τοῦ θύρνου φερέρου μέχρι
τοῦ ἐν τῷ Ναῷ βήθρου ὑπ' αὐτῶν τῶν υἱῶν καὶ ἐγγένων

Συγον-Βασιλέων, ἦτις συνετρυμμένη ἤδη ἔκλινε τὸ γόνυ
παρὰ τὸ βήθρον, παρὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον θρόνον τοῦ
Σεπτοῦ σκήνους Του.

Ἐνέτεινε δὲ τὴν τραγικότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ
πολυμέρου ἔθνοπροσκυνήματος ἀπ' ἑνὸς μὲν ἡ ἔλη θέα τοῦ
ἑσιωπερικοῦ τῆς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας πάντες οἱ κί-
νες καὶ οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τῶν ἀναριθμητῶν καὶ με-
γαλοπρεπεστάτων στεφάνων, οὓς κατέβησαν συγγενεῖς καὶ
φίλοι τοῦ Βασιλέως, Δῆμοι, Κοινότητες Ἑλλήνων, Ἰσραη-
λιτῶν καὶ Μωαμεθανῶν ἐπὶ εὐελευθερωθεῶν πόλεων, Σὺλ-
λογοὶ, Συνεργαταὶ καὶ Σωματεῖα καὶ Συντάγματα τῶν νι-
κηθῶν Ἑλληνικῶν Μεραρχιῶν, καὶ πάντες οἱ ἐκπροσω-
ποῦντες τὸ εὐγνώμονον ἔθνος Του, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ
θέα τῶν εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ βήθρου τελευταίων φρου-
ρῶν Του, τῶν τεσσάρων ἀπὸ ἡμῶσαν ὄραν ἐναλλασσομένων
ἀξιωματικῶν καὶ εὐελπίδων, ἀκινήτων εἰς στάσιν προσοχῆς
μὲ τὸ ἔλεος εἰς χεῖρας, ἀνεκίζοντων πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Ναοῦ,
καὶ τῶν ὁπισθεν τοῦ βήθρου ἀκινήτων ἐπίσης εὐδύνων τῆς
Ἀνακτορικῆς φρουράς.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
In Front of the Cathedral

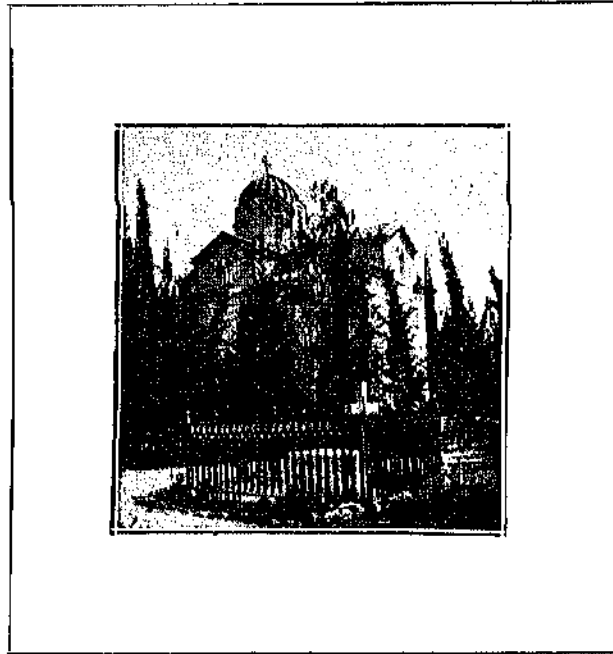
τοῦ καὶ τῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καλύμματος ἐμφανί-
σεως τοῦ νεκροῦ προσώπου, ἀπ' οὗ εἶχεν ἀποτυπωθῆ ἡ τε-
λευταία ἀπερίγραπτος ἐκφρασις τοῦ ἀναριστοῦς ἐκνεύσαν-
τος μεγαλοψύχου Ἀνακτοῦ.

Πάντες παρήλαυον πρὸ τοῦ κατακειμένου νεκροῦ ἄ-
ναυδοὶ, μυκτῶς στένοντες ἢ σταυροκοπούμενοι, προσπα-
θοῦντες κατὰ τὴν στιγμιαίαν διέλευσίν των γὰ κείσασιν ἐαυ-
τοὺς ἐπὶ ἐπανάβλεπον νεκρὸν τὸν Βασιλέα, ὃν πρὸ πάντε μη-
νῶν εἶχον προπέμψαι θαλαρῶν, πλήρη ἀνγλῆς καὶ χαρῆς
ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἀνακτηθείσας χώρας. Καὶ παρήλαυον
ὡς διατάσσοντες ἂν ὁ κατακαίμενος ὑπτιος καὶ ἀκίνητος Νε-
κρός ἦτο ὁ μυριάκις ἐπὶ πέντε δεκαετηρίδας, ἐν ἡμέραις
Ἐθνικῶν ἑορτῶν καὶ θρησκευτικῶν τελετῶν, ἐμφανισθεὶς
εὐθυενης ἐν αὐτῇ τῇ θέσει τοῦ ναοῦ, ὅπου τὸ βήθρον τοῦ
φερέρου Του, ἔχων παρ' αὐτοῦ τὴν λαοφιλοῦτον Σεπτήνυ-

Ἐξόχως συγκινητικαὶ ἦσαν καὶ αἱ πρὸ τοῦ Νεκροῦ Ἐ-
θνομάρτυρος παρέλασις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εὐελευθέρων
καὶ δοῦλων Ἑλληνικῶν πόλεων, τῶν νικητῶν στρατιωτικῶν
τῆς ἐξ Ἰωαννίνων προσελθούσας τεσσάρτης Μεραρχίας, τῆς
σὺν τῆς Μεραρχίας, ἦτις ἀπέδωκε τὰς ὑστάτας τιμὰς, τῶν
δεκαετηρίων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τῶν ἐδδομή-
χοντα Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιερέων τῆς σημερινῆς Μεί-
ζονος Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλυτρώτου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ
Ἱερά Σύνοδος τῆς Κρήτης, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπο-
λίται τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Δράμας, τῶν Σερρών, τῶν
Ἰωαννίνων, τῆς Βεροῦλας, τῆς Μυτιλήνης, τοῦ Κί-
τρους, τῆς Κασσανδρείας, τῆς Πελαγονίας, τοῦ Δυρρα-
χίου, τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὸ Πατριαρ-
χεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁ-
ρους. Ρίγος δὲ νέας συγκινήσεως διέδραμε τὰ πλήθη ἐπὶ
τῇ θέα προσερχομένων εἰς τὸ προσκύνημα τραυματιῶν τοῦ
ἐνδόξου πολέμου καὶ ἡλικιῶν στρατιωτῶν ἐκ τῆς στρα-
τιάς, ἦτις νικηθῶς διέδραμε τὰς ἀνακτηθείσας χώρας,
ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Σαρανταπύρου μέχρι τῶν Σι-
δηρῶν Πυλῶν καὶ τοῦ Ὀστρόβου, καὶ ἀπὸ Γενιτσῶν καὶ
Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ Μπιζονίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων.
Ὅστε ἔμεινε δὲ ἐρθεῖν ἀδύνατος ἐπὶ τῇ θέα τῶν δια-
τρητῶν ἐκ σφαιρῶν σημαῖων τῶν νικηθῶν Ἑλληνικῶν
Συνταγμάτων, αἵτινες ἐκοιμήθησαν ὅπως συνοδεύσαν ὁ-
ποκλινόμενοι πρὸ τοῦ κηδευομένου Ἐθνομάρτυρος Βασι-
λέως.

Ταῖοῦτον ἔθνοπροσκύνημα προσήκον ἐξόχως εἰς τὸν
πεπνῶνα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην Πα-
τρίδα καθήκοντος, πρὸς τὸν Γεώργιον τὸν Α', ὅστις, πί-
πτων ὑπὸ ἐσχάθῃ φρουρῶν τῶν ἔθνικῶν δικαίων, διεμήνευσε
διὰ τοῦ ψυχοραγῆματος πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνας,
ὡς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιάται τῶν Θερμοπυλῶν, ἐπὶ ἀεὶδε κεί-
μα τοῖς ῥήμασι τῆς Πατρίδος πειθόμενος.

Τὸ ἔθνοπροσκύνημα, συνεχισθὲν διὰ τῆς πανελληνίου
καὶ ἀπερίγραπτου μεγαλείου βασιλικῆς κηδείας, ἀπέληξεν
εἰς πένθιμον ἀποθέσιν τοῦ Μεγάλου Ἐθνομάρτυρος. Τὸ
Λάβαρον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, τὸ ἐξ Ἁγίας Λαύρας κομι-
σθέν, αἱ κλίνουσαι πρὸ τοῦ νεκροῦ Βασιλέως διατρητοὶ ἐκ
σφαιρῶν σημαῖαι τῶν νικηθῶν Ἑλληνικῶν στρατιῶν, οἱ
περιστοιχίζοντες τὴν σορὸν τοῦ Μητροπολίτου καὶ Ἀρχιε-
ρεῖς, αἱ δυσαρτίθμητοι χιλιάδες τοῦ ἐνόπλου καὶ τοῦ ἀνόπλου
πληθυσμοῦ, τοῦ συνοδεύοντος τὴν κηδεῖαν, οἱ ἦχοι τῶν τη-
λεδδίων καὶ τῶν πενήθως κρουομένων τολαρθίων τυμ-
πάνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωδῶνων καὶ τῶν πενθιμῶν ἐμ-
βατηρίων, ἀπετέλουσαν ἐν συνόλῳ θέαμα συμβολίζον τὴν τε-
λουμένην ἐν τῇ ἔθνικῃ συνειδήσει ἀληθῆ ἀποθέσιν τοῦ
Πρώτου τῶν Νεκρῶν τοῦ μεγάλου ἔθνικου ἀγῶνος, τοῦ πα-
ραδίδοντος εἰς τὸν Διάδοχον νικητὴν Γίῶν Του Μείζονα

ΠΟΥ ΕΤΑΦΗ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
The Tomb of King George.

τῆν Ἑλλάδα τὴν προσημασμένην καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἔθνη-
κῆν ἀποκατάσσει τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Παιραεῖς καὶ οἱ ἐν πάσῃ Ἑλληνικῆς
πέλειᾳ προσελθόντες, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ὁ δι' ἀντιπροσώ-
πων συρρέουσας εἰς τὴν προτεθεῖσαν ἐν πάσῃ ἐλευθερωθει-
σας ἢ δούλης Ἑλληνικῆς γῆρας Ἑλληνομίης, ὑπὸ τῷ
κράτος ἀκαταπαύστου ἐπιχειρήσαντες ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
διήλθον λευκὴν νύκτα, τὴν νύκτα, ἥτις ἐμεσοδόθησε μεταξὺ
τῆς παραμονῆς καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποθωτικῆς ἔθνηκῆς
κηδείας. Ἡ πίστις, ἣν ἠοθέητο βαρυτάτην ἢ ἔθνηκῆς ψυχῆ,
ἀναμετρῶσα διὰ παλμῶν τὰς ὑπολειπομένους ὥρας καὶ στιγ-
μάς, καθ' ἃς ἔμενεν ἄταρος ὁ Μέγας Νεκρὸς τοῦ λαοφιλέ-
του Βασιλέως, ἐκράτει ἀκολιγῶν τὸν κατὰ μυριάδας ἀν-
εξῆθεντα κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πληθυσμὸν τῆς κλεινῆς
καὶ πανελληνίου πόλεως. Ἀπὸ βαθύς ὄρθρου εἶχον ἤδη
καταλάθει τοὺς ἐξώστους, τὰ παρῶντα καὶ αὐτὰς τὰς στέ-
γας τῶν πενήθιμος διακεκοσμημένων οἰκιῶν καὶ καταστη-
μάτων, τὰς ἐν ὄρα νυκτὸς ἀνεγερθείσας πολυαριθμους
ἐξ ὄρας ἐν πλατείαις καὶ δόμοις καὶ πάσας τὰς πλατείας
καὶ ὁδοὺς, δι' ὧν ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ πενήθιμότερα καὶ
μεγαλοπρεπέστερα τῶν ἔθνηκῶν κηδειῶν, ἢ προσλαθεύσα
καὶ γενιωτέρου τύπου διὰ τῶν προσελθόντων ἀντιπροσώ-
πων τῶν ξένων Βασιλέων καὶ Κρατῶν. Ἐνόμιζον ὅλοι ὅτι
ἐν μέσῳ τῶν ἤχων τῶν κωδῶνων, τυμπάνων, τηλεβόλων καὶ
μουσικῶν ἤκούοντο οἱ παλμοὶ ἐκατομμυρίων δούλων καὶ ἐ-
λευθέρων Ἑλλήνων, παρακολουθόντων τὸν Νεκρὸν Βα-
σιλέα εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ κατοικίου. Ἦτο δὲ ἀφάντα-
στον καὶ διὰ κινηματογράφου ἔτι ἀσύλληπτον τὸ σῶλον
τοῦ ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας ἐπιτυλιχθέντος καταπλη-
κτικοῦ καὶ κατανοκτικοῦ συγγένους θεάματος, σφοδρῶνται
δὲ καὶ ἀλλεπάλληλοι αἱ συγκινήσεις τῶν συνιστιζο-
μένων μυριάδων Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἐναλλασσομένῃ θέᾳ τῆς
παραλάσεως τῶν ἀποδιδόντων τὰς ὑστάτας τιμὰς νικηθ-
ρων Στρατευμάτων μετὰ τῶν τετιμημένων σημάτων των,
τῶν ὑπερεξήκοντα Μιτροπολιτῶν, τοῦ δοξαζομένου Λαδά-

ρου τοῦ 1821, τῆς ἐπὶ κιλίβαντος πυροβόλου λαφύρου
τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος, μεταφορᾶς
τῆς σοφοῦ τοῦ ἐσπερμένου Ἐθνομάρτυρος, τοῦ παρακολου-
θοῦντος δαρνοστεφούς ἤρωος Βασιλέως Κωνσταντίνου, τῶν
πολεμιστῶν Βασιλοπαίδων, τοῦ Διαδόχου, τῆς συντετριμμέ-
νης Βασιλίσσης μητρὸς καὶ τῆς Βασιλοπούλας Μαρίας,
τοῦ πολεμικοῦ ἔργου ἀνεῖ τοῦ ἐσπερμένου ἀναβάτου του,
τῶν ἀπαστραπτόντων διὰ τῶν στολῶν των ξένων βασιλικῶν
ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἀμετρήτων ἐπισήμων κηδευτῶν καὶ
πασῶν τῶν πολεμικῶν σημάτων ὅς ἔφερον πενήθιμους οἱ
σημερινοὶ Ἑλλήνες ἤρωες, ἐγγὺς τοῦ προσημασμένου ἐ-
πικού Λαδάρου, ἐφ' οὗ εἶχον ἔρκεισθαι οἱ ἤρωες τοῦ 1821.

Πῆγες νέας παρατεταμένης συγκινήσεως ἠοθέησαν
ὅσοι παρέστησαν κατὰ τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ σαρκοῦ Σκήνους
ἐντὸς τῆς ναυροφόρου σιδηροδρομικῆς ἀμαξίης, φερομένου
ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδοξοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν Βασιλο-
παίδων καὶ τοῦ Διαδόχου. Ὅμοι, ἐν ᾧ ἐξελίχθη καὶ βρα-
δείως ἐχώρει πρὸς τὴν Δεκέλειαν ἢ ἀμαξοστασίαν ἢ φέρουσα
τὸν νεκρὸν, τοὺς Βασιλεῖς, τὴν σαπτὴν Βασιλομήτορα Βα-
σιλισσάν (Ὀλίαν, τοὺς πρίγκιπας, τοὺς Διαδόχους τῆς
Σερβίας καὶ τῆς Βουγαρίας, τὸν πρίγκιπα τοῦ Πέου, τὸν
Ἡρρίκον τῆς Πρωσίας, τὸν πρίγκιπα Ἰωακίμ καὶ τοὺς
ἀρχηγούς τῶν ξένων ἀποστολῶν, ἀπέδωκαν τὰς ὑστάτας
τιμὰς πρὸς τὸν Μέγαν Νεκρὸν παρατεταμένους οἱ ὑπερε-
ξήκοντα Μιτροπολιταί, τὰ ἀγῆματα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ
τῶν ξένων στολῶν καὶ αἱ τετιμημένα πολεμικὰ σημάδια
τῶν νικηθέρων Ἑλληνικῶν στρατιῶν μετὰ τοῦ ἔθνηκῶ
Λαδάρου τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἀντήχον δὲ κατὰ τὰς στιγ-
μάς ἐκείνας οἱ πένθιμοὶ ἤχοι τῶν μουσικῶν καὶ οἱ κώδιες
τῶν ἔκκλησιῶν, ἐν ᾗ ἐδοναίτο ἡ ἀτιμωμένη τῆς Ἀττικῆς
ἐκ τῶν ἠεροβροντιῶν τῶν ἐν Παιραεῖσι Ἑλληνικῶν πυροβο-
λεῖων καὶ τῶν ξένων στολῶν, μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἀπε-
τέθη εἰς τὴν ἐν Δεκέλειᾳ, ἐπὶ ὑψώματος καταφύτου λαφύρου,
Βασιλικῶν Ἐργῶν καὶ ναυρῶ τοῦ ἀποθωθέντος Ἐθνομάρτυ-
ρος Βασιλέως.

